
W C
W C
wynkyn worde
W C

W C
W C
W C
wynkyn worde

¶Prȩterita verborum.

Grãmaticæ prima pars Roberti VVhitin=
toni L.L. nuperrime recensita. Liber
quintus, de verborũ prȩteritis &
supinis cũ cõmento necnon
interliniari dictionum
interpretatione.

¶Authoris tetrastichon.
Auctiꝰ exit opꝰ, facit hoc mihi Zoilꝰ acer
Arbiter. is credit nil sine teste mihi.
Imprudẽs pagit quod nolit, nãq; nocendo
Prosit, quod cupio conciliatq; mihi.

HVMILIABIT CALVMNIA=
TOREM.

¶Robertus VVhitintonus L.L. Candi-
dis Lectoribus Sal.

Rāmaticę editiones certatim (tanq̄ in olym-
piaco puluere) obstētare cōtendūt huius æui
complures, alius tamen alio more / suo quisq;
innitēs iudicio: aliū cōtempsisse videtur. Hic
autē breuitati anxie nimiā astrict⁹: (vt videa-
tur contractior) fatidicæ Themis oraculo nō min⁹ ꝓstru-
sa / excudere certat. Ille vero obsoletorū affectator / inusi
tatam supellectilem (vt locupletatior censeatur) ferrugi-
neo (velut matris Euandri) apparatu. obfusciora elicere
nitit̄. Itaq; dū populari auræ captandæ vela plus iusto tur
gida protendunt / fit vt vel nimię angustię vadis: vel vastæ
ꝓfusitatis abysso / illidantur importuni. Vnde nos medio
critatem cōplectētes (vt quē cautiorē aliena efficiūt peri
cula) prurientibus aurib⁹ neoterica & exotica relinquen-
tes oblectamenta: istiusmodi Circes cātilenis, vt nō incau
tus Vlysses, aures obturātes: mediū iter tutius tenere po-
tius elegimus. Neq; si penes alios / ampullata emunctę na-
ris effulgeat gloria / pēsi quicq̄ habemus: dūmodo studio-
sæ pubis vtilitati / a nobis, vtcunq;, cōsulatur. Quare post
varios hybernarū ꝓcellarū turbines / quædā lacera & de-
trita, typographorū incuria facta, resarsimus. quædā etiā
noua, ex inconsulto, addēda curauim⁹. Quod si solito au-
ctior paulo videar cuipiam. In causa fuit quorūdā critico
rū momorū latrat⁹: q̄ sine authorū testimonio / nihil, licet
Apollinis oraculo nō minus verū, nobis credere in animū
inducant. Neq; me prætererire possit: q̄ lyncei in nostris car
pendis esse solent. At discant velim prius vel sua, cultius,
ædere: q̄ aliena male taxent, ne male audiant. Authorum,
& probatorum quidem, inseruimus non modo testimonia
vbi enucleatione opus est: sed etiā annotatiunculas de ijs
quæ rara / & minus vsitata iudicantur. Postremo ne te fugi
at velim candide lector / quoties hęc & similia verba intu-
lero. Legitur. lectum est. repertū est. raro &c. Parce & nisi
in magno opere vix imitanda censeo. Vale ex VVinandi
officina. ix. kalēdas Ianua. Anno nostræ redemptionis su-
pra sesquichiliadem vicesimo.

Liber quintus primæ partis grãmaticę VVhitintonianæ. De verborũ præteritis.

Prima coniugatio.

coniugationis.
Reteritum primę formando
vt amo amas amaui.
ex as facit aui.

Exceptio.

to forbyd or lette. vt vetui. — to cracke/ or barst. crepui.
Sed dat ui vetat / & crepat/
to rubbe. fricui. — to shyne. micui.
atq; fricare micoq;.

to thondre. tonui. — to tame. domui. — to lye in bedde. cubui. — to cut. secui. — to soũde. sonui. — to bynde. nexui.
Atq; tonare domo cubat & seco / sic sono nexo,
to folde. plicui. — to kyll or slee. necui. — verbis predictis. .s.sunt.
Et plicat atq; neco. tamen ex ijs lecta per aui

Quædam apud authores poteris reperire probatos.

Annotatio.

Quedam ex ijs apud authores legũtur etiã in aui:licet rarius. Persius. Excepto si quid masuri rubrica vetauit. Cice. de ora. Nihil sane ad rem pertinet / si qua in re discrepauit ab Anthonij diuisione. Catullus in Egnatiũ. Et dens hybera defricat⁹ vrina. tanq̃ a fricaui ductum. Horatius in odis. Intonata fluctibus. a tonaui. Florus per regulã dixit. Copias eius domauerunt. Apuleius. vj. meta. Europam tauro supercubasse dixit. Hieronymus i Ezechiele ca. xviii. Quare mater tua leena inter leones cubauit. Apulei. primo meta. Presecata gula. a presecaui. Manilius libro. v Aura per extremas resonauit flebile ripas. Horatius. Magna sonaturũ des nominis huius honorem. a sonaui. Seneca de consolatione ad Albinam. Ad summã emicaturus. ab emicaui. Suetonius in Cesar. Ne ancipiti quidem vnq̃ fortuna preterbis dimicauit. Plynius. Egyptii naues plicatiles humeris transferũt. a plicaui plicatum. ductum. Priscianus cum Diomede dicit necat⁹ ferro / nectus alia vi peremptus. Sed differentia sepe confunditur. Suetonius in Tyberio. Hostes fame necaui. Cicero apud Macrobium saturnaliũ li. iiii. ca. iii. flammam ex lignis viridib⁹ factam atq; ibi inclusum fumo necatum. Valeri⁹ maxi. li. vi. Viros suos veneno necauerat. Quintilianus. fame necatus dixit. Cicero. Enectus siti Tantalus. Horatius. Bos est enectus arando.

Vetauit. Discrepauit. Defricatus. Intonatus Domaui. Cubaui Secaui Sonaui. Micaui. Dimicaui. Plicaui Necatus. Necaui. Necatum. Nectus.

to make thre folde
to multyply. to double. as moche.
vt multiplico.aui. duplico.aui. triplico.aui. .i.compositam.
Aui præterito plico dat cum nomine iunctum.
to reply or re-
to come to lãde. to fo'de. pete. recito. to folde.
vt applico.cui. implico.cui. replico.cui. cõplico.cui. .i.etiam.
Sed cum præposito dat ui. dant hęc vel in aui.
to set out/ to lappe to repete. to folde to pray vpon knees
or shewe. adimpl. in. recitare. togyder. and handes.
explicaui. applicaui. implicaui. replicaui. cõplicaui. rogo humiliter man' plicans.
Ex ad. in. atq; re. con. solum dat supplicat aui.

Applicaui. Explicaui Implicaui. Cicero in rhetoricis. Nõ in itinere tam familiariter se applicauerat. Pacuuius. Que te explicauit tantis erumnis obruta. Cice. in Pisonẽ. Criminibus infinitis implicata. Virgil'. Impliciuitq; comã. Cicero in Pisonem. Familiaritate implicatus In Victruuio semper explicaui. In Cicerone sepissime inuenitur. Replicaui Plinius. Quã sepius ille replicasset/tandem persuasit. Pacuuius in. iiij. syl. Nõ ellychnia sicca/nõ resplicte bulborũ tunice/nec oue tantũ. replicte pro replicite per syncopam. Seneca in epis. Recitator ingentem historiam/attendit minutissime scriptam/arctissime plictam pro plicitam.
Lectum est iuuaui apud Manlium li. iij. ⁊ apud Salustium Iugur.

to helpe. to delyte.
adiuto siue delecto. to wasshe. to gyue.
Iuui datq; iuuo, laui lauo, do q; dedi dat.

to appere/ or
to stande by. to coste. remayne.
to stande. et' cõposita dant iti. vt asto astiti. cõsto titi. exto/titi.
Stoq; steti format, sed iti dant compositiua.

Annotatio.

Ouidius licenter per syncopã dixit. x. meta. halcyone lachrymas: ⁊ q̃ par admonet abstit. pro abstitit. Proper. etiam licenter restauit dixit libro. ij. Nec si post stygias aliquid restauerit vndas. Lauo etiam olim fuit tertie cõiugationis. Horati'. Ora manusq; tua lauimus Feronia lympha.

to adde/ or
.i. cõiugationis .i. cõposita a do. to encrease.
Terni sunt flexus quæ do componit vt addo.
to compasse/
to be sure- or to beset.
ty fore. to sell. to destroye.
.s. flexus. do. do. do. do.
Sunt primi satis. & venun pessun. quoq; circun.

Addo signt adiungo. Venũdo/a venum supino a veneo. ⁊ do das. signt res permutatur ex contractu et conuentione. Satisdo fide iubeo/promitto per vadem/siue fidem meam pignori do ⁊ reipsa certifico. Pessundo conculco/reprimo ⁊ pessum do. hoc est cedo vel retrocedo. Circũdo circumsto/vel circumfundo/vel circũsepio.

De ijs quæ tam actiue q̃ passiue prætereunt.

to stacker/or
to soupe. -stumble. to swere. vt cenaui vel cenatus sum.

Cœno cum titubo/iuro dant atus & aui

to drynke/or properly
to boll/or quaffe.

Preterito. poto potaui & potus habebit.

Ceno.as.cenaui.hoc est vespertinã refectiunculam facio. Titubo est pedib' vel lingua insistere non valeo: sed hinc inde vacillo. vt ebrij aut infirmi. Juro/as.a iure fit. Nam iurare proprie est promittere quippiam/adhibitis etiã testib' ita seruaturũ acsi ius esset. Poto/as.est idem quod bibo.sed bibere est necessitatis/potare autem luxurie causa.confunduntur tamen.

De formatione compositorum.

to loue agayne. to teche contrary and the truthe. to rede agayne.
vt redamo/aui. dedoceo/dedocui. relego relegi.

Simplicium norma formabis compositiua

.i.audio. vt a maneo mansi. venit immineo est imminui.
exaudio.is.exaudiui. contra naturã primitiui.de quo infermus.

Omnibus in verbis, ni regula certa negarit.

Secunda coniugatio.

to be styll/or
to pease. to teche. to be hote.
.s.syllaba. vt sileo silui. doceo docui.caleo calui. .s.cõiugationis.

Es in ui versa formabunt verba secundæ

Lucanus.li.iij. Absorpsit penitus rupes et tecta ferarũ. Augu.li. vi. conse. Burgens absorbuerat eum insania Circensiũ. Cice.li.ij.philippicorũ. In sanguinem ciuilem exhausit. vel potius exorbuit.

to cõmaunde. sorpsi(to suppe)sorbui.

Preteritum, iubeo iussi. psi sorbet uiq; Beo.

Dicitur etiam sorbo.is.tertie cõiugationis

to call. cio cis ciui.idem. to spynne.

Et cieo ciui(vt cio quartæ)dat neo neui. Cieo.

to grate/as a tothe/to crake as a carte/to crasshe as a
vt stridi.vidi.sedi. tree fallynge. to se. to syt.

In di des mutant stridet video sedeoq;. Deo

Strideo est sonum violentum facio. vt currus non linitus facit. Calepinus dicit strideo stridui quo nescio authore. dr etiam per tertiam strido.is.stridi.

vt arsi.suasi.risi. to brenne. to cousseyle. to laughe.

Si faciunt ex des ardet suadet quoq; ridet.

to shyne. to wype or make clene.
vt fulgeo fulsi.dr et fulgo tertie. tergeo tersi.dr et tergo:gis.

In si verte geo quoties l/præuenit aut r. Geo

to encrease. to be acolde. to mourne.
auxi. frixi vi et frigo/is. luxi. to shyne.

Geo. Augeo/frigeo/ lugeo xi ex geo, luceo luxi.

oluí. to smell.
to put out. deleui. diuisas syllabas. s. olim. oleui.

Leo. Deleo dat leui, sed ui dat olet, dedit eui.

to growe or wexe
to sacryfyce. to go out of vse. to growe in vse.
vt adoleo adoleui obsoleo obsoleui. inoleo inoleui. apud antiquos.

Dant eui sua nata, dabant per ui tamen olim.

Oluí. Oleui. Oletum. Olo/is. Exoleuit. Adoleuit. Inoleo.

¶ Horatius in epl'is. Uina fere dulces oluerũt mane camene. Marcialis. Atq3 oluere lares comessatore Lyeo. Olim oleo fecit oleui. vnde oletũ stercus humanum: q2 valde male olet. Persius. Ueto quisq3 faxit oletum. Ueteres dicebãt olo olis p oleo Plautus. Olunt edes arabicas. Composita ab oleo vsitatius pretereunt in eui q̃ in ui. Plynius. Hoc in totum exoleuit. Tullius. Exoleuit iam ista oratio. Uirgilius. Tu cum mox adoleuerit etas. Augustinus. Miror apud quosdã infideles vnde tã perniciosus error inoleuerit: vt super tumulos defunctorum cibos et vina conferant. Reperiuntur in ui diuisas syllabas; sed apud antiquos. Plautus. Dij deeq3 te perdant oboluisti allium.

to dwell with/or togyder. to remayne. to perseuer/or contynue.
vt commaneo commansi. remaneo remansi. permaneo permansi.

Neo Dat maneo mansi cum cunctis compositiuis

to contynue longe. to appere or shewe. to hange ouer. to stãde out/or to shewe ferre of.
obmaneo obmansi. vt emineo. nui. immineo. nui. promineo. nui.

A quotquot retinent, per ui sed cætera formant.

to mytygate/or to swage. to wrythe/to wrast/ to cast/to tourne/ to torment. to cleue or stycke/to doute to remayne or abyde.

Ceo, queo Mulceo mulsi, torqueo torsi, hæret dabit hæsi.

to cherysse. to beware or to auoyde. to moue/or angre. to wynke vpon.
vt foueo foui. caueo caui. moueo moui. vi et conniuo/is. tertie.

Reo

Veo. Ex ueo ui formes, ui dat conniueo vel xi.

¶ De ijs quę duplex habent præteritum.

to please.

Præteritum ijs duplex, placeo placui placitusq;.

to dyne. to lacke or mysse.

Prandeo dat prandi vel pransus, dat careoq;

to be open.

Cassus vel carui, pateo patui quoq; passus.

to deserue/to do for/ to gete.

Dant ambo mereor/mereo/merui/meritusq;.

¶ De neutris quæ more passiui prætereunt.

to mourne/or to be heuy or sadde. to bewonte/or accustomed.
Mœreo pro luget mœstus, soleo solitus sum.
to be gladde/or Ioyfull. to dare/or to be bolde.
Gaudeo gauisus format, sic audet & ausus.

De impersonalibus duplex preteritū habentibus.

to be wery/or yrke. to be sory/or haue pyte.
Tædet pertęsum donat/miseretq; misertum.
to be abasshed/ or ashamed. pudet est in ijs que turpiter fiunt. piget in ijs que cū damno aut malo fiunt.
Atq; pudet puduit, piget emittit piguitq;
a tedet. a pudet. a piget. quis rarius.
Tæduit/est puditum/pigitum quandoq; reperta.

Tedet impersonale facit pertesum. Virg. iiij. eneid. Si non pertesum thalami tedeq; fuissent. Reperitur etiā teduit. Hieronymus in ecclesiastico. Idcirco teduit me vite meę. Miseret etiam misertū est. Teren. in Heauton. Sic me dij amabūt vt tuarum misertum est fortunarū. Aliqui dicunt etiā a miseret miseruit. sed vix aut sine authore. Pudet facit puduit et puditum est sm Priscianū. Sil. x. Mens abijt puduitq; fuge. Recte dicimus pudit urum. Plynius li. xxxvj. ca. xv. Quum puderet viuos pudit urum esset extinctos. Plautus semel tantū cū ablatiuo pudet cōiunxit in bacchidibus. Neq; me/neq; te/tuis intus puditum est factis que facis. Piget facit piguit/et pigitum est. Statius li. vij. Nec pigitū paruosq; lares humilesq; subire. Pudendum et pigendū gerūdia sunt. vnde noīa pudendus et pigendus. Gellius. Neq; pudenda dico/aut penitenda. Cicero de ora. Non enim pudendo/sed faciendo &c. Ouidi9. Adde fidem nulla parte pigendus erit. Hec verba impersonalia aliquando personalia leguntur: sed in tertia persona tantū. Teren. in Adel. Hei mihi non te hec pudent? Luca. li. viij. Semper metuit quem seua pudebunt. Teren. in phor. Quare obsecro ne plus minusue faxit: quod nos postea pigeat.

Pertesum. Teduit. Misertum est. Miseruit. Puduit. Puditum est. Piguit. Pigitum est. Pudendus. Pigendus.

De ijs quæ primam præteriti geminant.

to byte or checke. to promesse/or to be surety for.
Dat mordere momordi/sic spondere spopondi.
to croppe or loppe trees. to shaue. inde tonsor barbarū. to hange/or to weyghe.
Dat tondere totondi, sic pendere pependi.

Exceptio.

to byte or checke agayn. to answere. to loppe downe. to wey/or pondre.
vt remordeo remordi. respondi. detondi. appendi.
Si componantur geminantia non geminantur
retaliare sigt.
to lerne. to aske. to gyue. to requyte to ren downe. to ren before.
qđ facit didici. poposci. dedi. repupugi. decucurri. precucurri.
Ni disco/posco/do/repungo/curroq; de præ.

Apud veteres geminabant. Varro. Detotonderat forcipibus. Ennius. Detotondit agros letos atq; oppida cepit. Plau. in aulu. teste Gellio. vt admemordit hominē. vbi e pro o posuit. veteres e pro o in iis geminatis posuerunt. vt memordi. spepondi. tetondi. authore Gel. libro. vii. ca. ix. Plau. in tigre apud Gelliū pepulisse dixit.

¶Tertia coniugatio.

to lycke. to drynke. to scratche.
vt lambo lambi. bibo bibi. scabo scabi.

Bo. Præteritum ternæ formans ex bo facies bi.

to wryte. .s. sum. to be wedded or maryed.

Sed scribo scripsi dat. nupsi nuptaq; nubo.

Lambuit a lambo diuusq; Hieronymus effert.

¶Diuus Hierony. li. iudicū. In trecentis viris qui lambuerant aquā liberabo vos. Ibidem. Manu et lingua lambuerant aquas. Frequentius tamen lambi.

vt accumbo. bis. accubui.

O mutant in ui (tamen m dempto) cubo nata

to lye by.
to syt by/or at the table. vt accubo. bas. bui.
vt accumbo. bis. bui. cōiugationis. literam m.

M quoties retinent ternæ sunt. hac sine primæ.

¶Composita a cubo quoties m līam habent in cōpositione sunt tertie coniugationis. vt occumbo. is. qđ mori significat. Sed sine hac līa m sunt prime. vt occubo. bas. qđ idem sig̃t. Virg. Nec adhuc crudelibus occubat vmbris. i. iacet mortuus. Idem. Seu versare dolos/seu certe occūbere morti. Secubo. bas. ⁊ secumbo. bis. idem qđ seorsum ⁊ separatus cubo. Proper. Miles depositis annosus secubat armis. Liuius li. xxxix. Per iocū adolescens vetat eā mirari, si per aliquot noctes secubuisset. Accubo. bas. iuxta cubo. Sueto. in Cesa. Theatrū summe magnitudinis Tarpeio monte accubans. Accūbo secus sig̃t. in mensa sedere. Virg. Tu das epulis accumbere diuis. Cōcubo. bas. ⁊ cōcumbo. bis. ꝑ simul dormio. Decubo. bas. ⁊ decumbo. bis quasi deorsum cubo. Apu. Decubantē excitaui feram. Colu. li. vij. Est etiā post dormituram mollioris generis bos qui decumbit in sulco. Decūbo. is. sig̃t etiā mori. Incubo bas. ⁊ incūbo. bis. idem sig̃nt qđ instare. inniti. insidere. inherere. Virg. Ponto nox incubat atra. Ply. Celū cardini suo. i. terre incūbit. Recubo. bas. ⁊ recūbo. bis. idem qđ iaceo/quiesco. Virg. Tityre tu patule recubans sub tegmine fagi. Idem. In te oīs domus reclinata recumbit. Succubo/bas. idem qđ supercubo. inde succubi demones. Succumbo subeo. habet tamen cubo cōposita/que non habet cumbo. vt excubo ⁊ non excumbo. Supercubo ⁊ non supercumbo. Similiter cumbo habet cōposita q̄ cubo non admittit. vt Discumbo/non discubo. Procumbo/non procubo. idem tamē preteritum et supinum est omnibus in ui/⁊ in itum.

to saye/ or speke. vt dixi. to leyde/or to wedde. duxi.

Co. Ex co formabit xi/dico sic quoq; duco.

to stryke. to ouercome or subdue.

Ico vult ici. format vinco quoq; vici.

to beholde/or loke. to entyse forth.
vt aspicio asperi. p blāditias educo.

Icio. Ex icio facies exi, solum elicio dat

to entyse fro. to allure.

Elicui, legitur sed pellicui/allicuiq;.

to make. to cast/or to throw/or flynge.

Feci donabit facio, iacio quoq; ieci.

Specio specis spexi. idē quod video. iam exoleuit simplex. Eius tamē cōposita ī vsu manent. vt aspicio aspexi. inspicio inspexi ꝛc. Insuper lacio/cis/lexi. idem qđ in fraudem duco. iam obsoleuit. Eius tamen frequentatiuum lacto/as. i. per blāditias illicio in vsu est. Composita vero a lacio mutant a in i. vt allicio. i. blāde attraho. Illicio induco. Pellicio pertraho. ꝛ faciunt allexi/illexi/pellexi. Terē. Is senem ꝑ epistolas pellexit. Legūtur allicui ꝛ pellicui (ꝗ̄uis rarius) ꝛ vt quidā sentiūt potius ab alliceo et pelliceo secunde. Piso apud Priscianum. Cuius vnius premio multoꝝ allicuit animos. Varro. Deinde vbi pellicuit dulcis venis vnda saporis. Elicio tamē solum elicui format. Liuius libro quarto. Ad colloquium vatem elicuit. Habuit tamē aliquando elexi electum. vnde electo. Inspicio. Aspicio. Allicio. Illicio. Pellicio.

abstineo/veniā do/seruo. to pardon/to saue/to absteyne.

A parco facies parsi, donatq; peperci.

to fede. to knowe. to growe. to be acustomed.

vt pasco paui. nosco noui. cresco creui. suesco sueui. qđ ꝯsuetus sum.

In sco quod finit, sco dempto, ui sibi sumit. Sco.

to couet or to growe.

to lerne. olim glisci et gliscitum.

Disco dat didici, glisco non pręteritum dat.

caput inclino/cōcutio vel conniueo.

to nod with the heed/or to shewe a sygne. to aske of ryght or duty.

Dat conquinisco conquexi, posco poposci.

coerceo cohibeo domo. separo vel dirimo.

cōpescui. to refrayne. dispescui. to dyuyde.

O vertunt in ui, cōpesco dis quoq; pesco.

Plinius. Nilus Aphricam ab Egypto dispescuit.

De continuatiuorum præteritis.

Præteritum patris dant in sco continuata.

I am fatte.

vt pingui a pinguesco. i. pingueo iam. hic capo pinguit. i. pinguesit.

Præsentis sensum patris quod continet in se.

Aliqui censent verba cōtinuatiua siue effectiua in sco carere preterito. quibus refragatur Vallensis distinguens preteritum continuatiuoꝝ a preteritis primitiuorum dicens. pinguit a pinguesco signāt illud qđ iam effectum est pingue. pinguit a pingueo signāt illud quod fuit pingue. Ouidi. meta. iiij. dixit. Protinus imbutū celesti nectare corpus. Delicuit a deliquesco.

to clymbe/or go vp.

vt scando scandi.

Ex do di formes, prendo di non geminabit. Do.

to bende a bowe. to hange vp.

to charge a gonne. to wey or pondre/or to peyse.

Tendo tetendi dat, pendo formatq; pependi.

Solus Alexander ꝓcepit prendo facere prēdidi: cui null⁹ grāmaticoꝝ astipulatᷣ. Et licȝ Hiero. vsus sit prendidistis. Val. tñ dicit lr̄am deprauatā. ꝛ dici debere prendistis. prendidi.

Tendo. ¶ Tēdo/dis. a tenue & do. sigt extendo vel extraho. Aliqñ per translationē insidiari vt tendere laqueos. Aliqñ conari. aliqñ tentoria figere. aliqñ offerre et protendere. aliquando pergere. vt tendimus in Latium.

to cleue in sondre. to powre forth/ or shedde.
vt fidi/fudi.

In di do vertunt (n dempto) findere fundo.

scidi to cut or to dyuyde. to bete or knocke/or punne.

His addas scindo. format tundo tutudiq;.

Scindo scicidi. descendo descēdidi. ¶ Scindo apud veteres geminabat primā preteriti scicidi. Actius apud Prisciaanum. Non ergo aquila vt predicant scisciderat pectus. Descendo etiā olim descēdidi fecit. Ualerius Antias apud Gel. Deinde funere locato/apud forū descēdidit. Laberius apud eundem. Ego mirabar quo modo mihi descēdiderant.

to buylde/or set togyder.
Cōposita a dc. .s. cōiugationis. vt condo condidi.

Di duplicant ternæ, quæ do dat compositiua.

to hyde

Abscondo dabit abscondi, nunq̄ geminat di.

to play or mocke. to hurte. to shytte.
Do post vocalē. vt ludo lusi. lædo læsi. claudo clausi.

Do si vocalis/vel diphthongus præit: in si

to rumme as an asse. de quo in scda cōiugatione.

Vertitur. at rudo dat rudi, strido q; stridi.

to stryke or bete with a hamer/or to prynte.
ferrū pcutio vt aliqd ex eo fiat. to let a farte.

Cudo dat cudi/non cusi, pedo pepedi.

to lyght as a byrde. a sedeo mutuat. to fall. to truste. olim fidi habuit.

Sido dat sedi, cecidi cado, fido q; fisus.

Cudo. Cudo/is. Diomedes cū Carisio & Phoca/cusi vel cussi in pterito habere cōsentiunt. qd authoritate probari non pōt. Ideo Prisci. dicit habere cudi tantū. Uirg. enei. j. Ac primū silicis scintillā excudit Achates. Suscepitq; ignē folijs. Excudit (Seruio teste) est ptei iti tpis. Diomedes p hūc Uirgilij locū affirmat melius habere cudi. cū diphthongo.

Verbero scindo neco signans dat cędo cecidi.

to departe. to gyue place.

Cædo. Cessi dat cedo, discedo siue locum do.

¶ Cædo sigt verberare vel flagellare. Teren. Uerberibus te cesum in pistrinū dedam Daue. Itē excindere. Cice. Aut eius partes/quasi mēbra quedā cedēda. Sigt etiā occidere & necare. Uirg. ij. eneid. Ceduntur vigiles.

¶ De cōpositis a cædo cado & cedo.

to kyll. to cut downe.
occido. excido. abcido (to cut fro)

Longam compositis i/præbet cędo cecidi.

to fall downe. to fall in. to fall fro.
vt occido. excido (to fall fro) incido. decido.

I curtam cado dat, e longam cedo q; cessi.

to drawe. to cary. to coner. to gyddre.
Ho. Go. vt traho traxi. veho vexi. tego texi. to rede. vt colligo collegi.

Ex ho go facxi. legi lego/nataq;, præter

to vnderstād. to loue. to despyse.
intellexi. dilexi. neglexi.

Hæc intelligo / diligo / negligo: quæ faciunt xi.

to blowe a trumpet. Viero li. nueri. Si semel clanguerīs
tuba sono vel cano. venient ad te.

Clanguit a clango legitur raro tamen vsu.

Ago habet supra. xx sig̃ta. de quib⁹ Calepinū cōsule.
to do / to dryue / to lede / to rule. to lyue.

Egi format ago, rego rexi, degoq; degi.

to touche. to shyne. to brcke or barste.

Tango facit tetigi, si fulgo, frangoq; fregi.

to rechat te / / relagger / or checke agayne.
to prycke.

Dant punxi raro, at pupugi pungo atq; repungo.

vt cōpungo compunxi. inde compunctus penitens.

Sed punxi solum formabunt cætera nata.

¶ Dicitur ⁊ fulgo / gis. ⁊ fulgeo / ges. Virg. vj. Ille aūt paribus quos fulgere cernis in armis. Idem. li. x. Auroq; effulgere fluctus. Luca. li. ix. Fulget gemma torus / et iaspide fulua supellex. ¶ Pungo pupugi sepius q̃ punxi facit. idem qđ stimulo vel morsum et aculeum infigo. Veteres (author est Gellius) dicebant pepuli. Repungo significat vicem reddere / retaliare vel remordere. et facit repupugi. Cice. Lentulo. Darent mihi ipsi alium Publium / in quo possum illorū animos mediocriter lacessitus repungere. quando autem de ratione vel calendario loquimur facit repūxi. author est Priscianus. Cetera composita faciunt solum punxi. vt compungo compunxi. i. totum pungo / ferio. Inde compunctio dolor de peccatis. Expungo foras mitto. Dispūgo expello / amoueo.

Fulgo. Fulgeo
Pungo.
Repungo
Expungo
Dispungo

to synge.

Præteritum triplex dat pango, nam cano signans

Inde cōpingo (to ioyne togyder)
to ioyne or pece. to make a couenaunt.

Dat panxi, iungo pegi, pepigiq; paciscor.

to make water / or to pysse. nisi apud veteres solum.

Meio dat minxi, nunq̃ aut raro lego mingo.

¶ In io per i / consonantē vnicū legitur verbum meio / quod minxi mictū facit. ⁊ idē qđ vrinā facere. Persius. Sacer est locus / pueri extra meijte. Hora. ij. sermonū. Ditior aut forme melioris meiat eodem. Marti. Minxisti currēte semel pauline carina. Meiere vis iterum / iam palinurus eris. Iuuenalis. Cuius ad effigiem nō tantū meiere fas est. Catullus. Meientis mule cunnus olere solet. Et quanq̃ in quibusdā libris legitur mingentis / mendose tamen oim doctissimorum testimonio. etiam in sacris literis. Non reliquit vsq; ad mingentem ad parietem. librariorum vitio fit. vbi diceretur meientem. Et licet olim dixerunt mingo pro quo nos meio. tamē elegātius est meio. ⁊ vix vsq; reperitur mingo. A meio composita immeio ⁊ permeio. Horati⁹. Hunc perminxerunt calones. A meio mictito frequentatiuū / ⁊ micturio. Diomedes dicit. Meio meij. sed in vsu est minxi.

Io
Meio.

to wype / or to make clene. to dowke. to spryncle. to go. pergo perrexi. to ryse vp.
vt tergo tersi. mergo mersi. spargo sparsi. vt assurgo assurrexi.

Ex go cum præit r / fac si, rexi rego nata.

Rante go

to frye. to dowte/or to fetche a cōpasse. to tourne downe.

Dat frigo frixi. nil præterit ambigo vergo.

Ambigo. Ambigo/is. ex am et ago/b interposita euphonie causa. signt circū ago & circūdo vel dubito. nullū habet preteritū aut supinū apud doctos. licet ambactum. vnde ambactus. i. circūdatus. Itidem vergo/gis. qd versi versum debuit facere: sed neutrum est in vsu. Nec qd Diomedes dixit verxi. & signt declino. quanq̄ aliqui precipiūt ambegi Vergo. cum nusq̄ legitur plus valet doctorum authoritas.

to quenche or restrayne.

Guo. vt restinguo restinxi. nunc vnxi facit apud doctos.

Stingo Instingo Distingo Ungo. Tingo.

Ex guo xi formes. vnguo per ui dedit olim.

¶ Stinguo stinxi stinctum obsoleuit/signs deleo. Eius tamen composita in vsu sunt. Extinguo extinxi. i. deleo occido. Instinguo immitto inspiro. Restinguo extiguo vel cohibeo. Distinguo discerno. Unguo/guis/vngui. et vngo/is/vnxi. fm Priscianum & Calepinū dicūtur quasi vnū ago. vngendo enim vnitur & copulatur caro. At Serui. vngo semper sine u ante o scribi censet. cui astipulantur docti. licet olim diceretur vnguo vngui. Tinguo cum u post g. teste Capro. i. immergo. colorē indo. vt tinguo pānum. Plures tñ dicunt tingo sine u. vt est illud. Qui intingit mecū in paropside.

Lo. Mo Xo. To. Colo. Gemo. Sterto.

O mutant in ui, lo/mo/finitaq; xo/to.

¶ Preteritū in ui diuisas syllabas emittunt finita in lo. vt colo colui. p adoro/ veneror/exerceo/habito/diligo/duco/orno. Finita in mo. vt gemo gemui. qd est sonum e pectore pre angustia emitto. signt etiā canere & flere. sed ijs ferme auib⁹ q̄ flebilem vocem emittunt. vt turtur palumbus &c. Finita in xo. vt nexo/is/nexui. pro ligo. Dicit etiā nexo/as/xui. in eadem signtione frequentatiua a necto/is/nexui vel nexi. Finita in to. vt sterto/is/stertui. i. dormio & sonū altum dormiendo emitto.

¶ Exceptiones.

to put forth or abacke.
eiscio/remoueo. to plucke. idem qd extirpo/moueo/traho.

Dat pepuli pello, vello velli quoq; vulsi.

to take vp/or bryng vp. or to haue a chyld by. to prayse or magnyfye. vt extollo extuli. to lyfte vp. attollo attuli.

Sustulit & tollo donat, sua nata tuli dant.

to synge with instrumēt. psallo psalli cū p. to salte or sprynele with salte. sallo/li. sine p. to deceyue or begyle.

Dat cum vel sine p li sallo, fallo fefelli.

Vello. Tollo. Uello velli vel vulsi. Uirg. Cynthius aurem vellit & admonuit. Idē. Nec p̄tis Anchise cineres manesue reuellit. Serui. negat vulsi latine dici. sed fallit. Luca. li. iiii. Castrorū siccas de cespite vulserat herbas. Tollo a suo cōposito sustollo sustuli mutuat. olim geminato preterito tetuli. Terē. in an. Nūq̄ huc tetulissem pedem. signt eleuo. vt tolle caput. p capio & aufero. Hora. tolle q̄relas. Paup eni non est cui rerū suppetit vsus. Et differo. Plau. Oēs tollo ex hoc die in aliū diem. Et suscipio. vt sustulit ex ea multos liberos. Et nutrio. Teren. Quicquid peperisset decreuerūt tollere.

. i. olim.

Cælo dedit cæculi. tantum sua nata culi dant.

to stryke. pcello ad animū. pcutio ad corpus.

Perculit & perculsi percello quoq; format.

Cello. ¶ A cello/is. cedo & frāgo. ceculi: qd exoleuit/ venit pcello qd perculi et perculsi facit. rar us tamē perculsi. & pcello eiusdē signtionis idem qd percutio et euerto. proculi. et recello reculi. p humilis fio & reclinor. interdū actiue significat reclino.

Celluit & cello sine diphthongo & sua nata.

¶ Cello sine diphthongo idem qd cedo cessi: iam obsoleuit. eius tamen composita tam secunde quam tertie coniugationis in vsu sunt/ et preteritum in ui faciunt. vt excello vel excelleo excellui. idem quod precedo vel supero. Inde excelsus et precelsus. Lactan. li. vij. Qui omnes licet eloquentia excelluerunt.

¶ Exceptiones.

to drawe wyne or ale/ to speke or shewe.

vt prompsi. sumpsi. profero/ eloquor/ expono. to take vpon.

O vertunt in psi cum p/ promo quoq; sumo — Mo.

to kembe/ or to dresse. orno maxime capillos. to take away. to presse or prynte. to trede vnder. to bye.

Et como demo, pressi premo, vult emit emi.

¶ Promo/ is signat extraho vel profero. Plau. prompsisti tu illi vinum. Et eloquor. Lactan. li. v. Longum est vniuersas virtutis species promere. Etiam expono. Virg. Lericque cauo se robore promunt. Inde promus qui esculenta et poculenta promit. sicut Condus qui condit. Sumo signat multum et pene nimium mihi tribuo. Cice. pro Plancio. Quamque non mihi tantum sumo iudices/ neque arrogo. Signat accip[illegible]oduco/ consumo/ impendo. Consule Calepinum. Como/ is. orno. maxime capillos. [illegible]/is. aufero. Premo/ is. calco. vel innitor alicui rei cum pondere. Item firmo/ vexo/ effodio/ insequor/ mulsito/ vrgeo/ abscondo/ expello/ exhibeo. Consule Perottum. Emo pro comparo aut mercor.

vt plexi vel plexui. nexi vel nexui. to kembe. to knyt or bynde.

In xi siue xui mutant cto pectere necto. — cto.

to folde.

nexi. plexi. to bende. to punysshe. to tourne.

In xi cto flecto plecto. verti dato verto.

Flecto signat inclino/ voluo/ duco/ curuo/ moueo. Plecto signat percutio vel punio. Hora. Quicquid delirant reges plectuntur achiui. etiam pro flecto inuenitur aliquando habere plexui Hiero. li. iudicum. Si septem crines capitis mei licio plexuero. Pecto etiam olim pectui fecit. vnde pectitum. Colu. li. xxxi. Preparate sunt/ et pectite lane. Et alibi. Verum vbi iam pura discrimine pectita tellus.

to shere corne. to aske. to sende.

Messuit a meto, peto tiui, mittoq; misi.

Pro represento. Vt sisterent eum dno. in euangelio. Plinius. Lactuca syluestris sanguinem sistit.

to make to stande/ or to stoppe. a statuo.

Sisto stiti actiuum/ cum natis dat, statuiq;

Interdum, neutrum stetit a sto praeterit/ aut nil.

¶ Sisto/ is. actiuum habet stiti in preterito/ et statum in supino. ex sententia Sel. licet Pariscianus nihil habere dixerit. et signat stare facio. vt siste lacrymas. i. flere desine. Sisto neutrum/ vel a sto steti mutuatur/ vel nullum habet preteritum neque supinum. et significat idem qd sto stas. Eius composita habent idem preteritum cum compositis a sto et idem signant. Assisto astiti. idem qd asto astiti. Consisto et consto. Resisto et resto &c. Aliquando sisto a statuo capit preteritum. Plautus in bacchi. Nauem extemplo statuimus. i. stitimus. hoc est stare fecimus.

Dio. to dygge. to flee awaye. to sethe/to rype/to dygeste.
Quo
Gio. Dat fodio fodi, fugio fugi, coquo coxi.

to shake. quassi Carisio te= to shake or stryke.
moueo/concutio. ste nõ est in vsu. vt concutio concussi.

Vult quatio quassi, formant cussi sua nata.

Composita a quatio sunt concutio/percutio/decutio. Excutio idem quod expello Incutio.i.insero. Discutio.i.examino.

to lappe/
mono= to suffre. to sowe. or tourne.
syllaba. vt sino siui. sero seui. voluo volui. to put/or set.

No. Ro. Vo. In ui no, ro, uo, mutes. pono posui dat.

to agre or synge
togyder. to dyscorde or iarge.
to synge. vt concino cõcinui. occino occinui p diuisas syllabas.

Et cano dat cecini, no in ui vertunt sua nata.

Salustius tamen occanui dixit (teste Seruio) per primã vocalẽ. Uerba Salustii i. histo. sunt. Jussu Metelli cornicines occanuere. sed antiquitatẽ est secutꝰ. Cano enĩ solebat habere canui & cantũ. Diuus tamẽ hieronymus/quo nihil tersius dixit in apo. Qui erant tuba canituri. habuerũt eiꝰ cõposita etiã (Probo teste) preteritũ ac cini/cõcini. &c. Unde in vigilia dñi canitur. De quo prophete precinerunt.

to gete. to dresse with pytche/rosen/or ony thynge that cleueth.
idem quod genero. lino est aliquid superinduco quod inhereat.

No Dat gigno genui, lini aut liui/lino leui.

Cerno olim cerni to cast downe/
fecit. Liuius. Stoli= to sadle an hors/
de ferocẽ viribus to make a bedde/
cerneret. to despyse/or to paue a stre=
to se/or beholde. set nought by. te.

Cerno creui, sperno spreui, sterno q; straui.
to despyse. to leue or forsake.

Quo Temno dat tempsi, linquo donat quoq; liqui.

Lino habet triplex preteritũ. lini/liui/et leui. Quintili. in declamatione Ceci. Et ne quid sceleri impio deesset/mariti tui cruore parietem linisti. Colu. li. vlti. Multi cum semel noua dolia vel seria crassa gũmi liuerũt: vna imperpetuũ gũmitione cõtenti sunt. Cato de re rusti. vbi temperate tepebit: cuminũ indito/postea linito. Si recte leueris in dolium quinquagenatum pedum quattuor satis erit.

to breke/bru=
se to punne.
cõminuo/fri=
to seke. co/tundo. to renne.

Quæro quesiui, tero triui, curro cucurri.
to renne before or ouergo. to renne downe.
precurri & precucurri. decurri vel decucurri.

Præ/de/sed iunctum: curri dabit atq; cucurri.

Precurro facit precurri vel precucurri. Teren. in Hecy. Una illarũ interea propere precurrit. Plautus in Am. Me captas/qui tute ab naui clãculum alia via precucurristi. Similiter decurro decurri vel decucurri. Uirg. ij. Laocoon ardens summa decurrit ab arce.

to brusshe/to roote/
to drawe/to turne vp. to bere/or
verri vel versi.rari= to brynge
us tamen versi. to make or do. to bren or greue.

Ri vel si verro, gessi gerit, vro dat vssi.

Pro texo serui sero, semino plantoq; seui.

to set or plante. to afferme or graunt. to graffe or brynge in.
vt cõseui vel cõserui. asseui vel asserui. insero inseui vel inserui.

Dant eui vel ui, sero nata con, ad, simul inq;

emitto vt circũfero aut
.i.p diuisas to cõpasse. to lene. extendo. circundo.
syllabas. circũserui. deserui. exerui. obserui.

Diuisas per ui / antum sero cætera nata.

¶ Sero/is/seui/satum.semino siue planto. Lactãtius li.ij. Terrã studiose coluit: ac vineam sua manu seuit. Et generare. vnde satus. Et Juppiter dr deorũ et hoim sator.i.genitor. Aliquando admoueo/texo/ordino.hinc series.i.ordo. & sic facit serui/sertũ. Enni. Quã tanto studio seruit. hinc sertus/a/um.i.contextus. Lucanus. Accipiunt sertas nardo florente coronas. Eius composita assero/consero/insero: preterevnt tam in eui q̃ in ui. Reliqua cõposita solum in ui diuisas syllabas. vt dissero disserui.i.enarro vel declaro. Desero deserui.i.relinquo.&c.

.i.antiquo.

Dat fero nempe tuli cum natis de tulo prisco.

.i.antiquo. cum natis.

A fuo sicq; fui sum, sed possum potui dat.

to take. to coueyte.

Cępi dat capio, format cupioq; cupiui.

to be wyse/or to sa=
to take fro uer as meet/or
vyolently. to haue a sent.

Dat rapio rapui, sapio sapui atq; sapiui.

to bere a chylde. to open. to perceyue.
to lyue. to bryng forth. .i.nata. vt aperio comperio.

Viuo dat vixi, pario peperi, sata quartæ.

¶ Sapio/is facit sapui vel sapiui.& sigt saporem habere. vt hic cibus bene sapit. Aliquando saporem indicare. vt hoc lac sapit adustionẽ. Item ad alia transfertur. verba tua sapiunt stultitiã. vel heresim. Aliqñ sapiens sum vel bene sentio. Martialis. Nubere vis prisco: nõ miror paula sapisti. p sapiuisti. Neuius. Quãto ego plus sapiui. Plau. in rudente. Magis sapuisset si dormiuisset domi. Aug. li.j. deci. Tribulationis tpe probauerũt q̃ recte sapuerint. Olim dicebãt sapio/is/iui/pire. quarte. nunc tñ terne. Eius cõposita desipio/& resipisco idem habent preteritũ cũ sapio in iui/et ui. Desipio est insipienter ago. deliro. & a sapientia decido. Eius contrariũ est resipisco. Nam resipio in vsu est raro. & sigt ad mentem redeo. Desipio in vsu est. desipisco nusq̃. Lactan. li.vi. diui. insti. Resipiscit eni. ac mentẽ suã / quasi ab insania recipit/ quẽ errati pudet. Idẽ li.ij. Aniliter desipuit. Cice. M. Celio. In quo cum obiurgaret q nimio gaudio pene desiperem. Cice. li.iiij. ad atti. Vix aliqñ te authore resipiui. Afranius. Equidem non resipui postq̃ pectus leticia est onustum.

to scrape. to rustle or bustle.
vt scalpo scalpsi. strepui. to barste.

Ex po psi facies, dat ui strepo, rumpoq; rupi.

Verbum desinens in po facit psi. ut scalpo/repo/depo/carpo/serpo/sculpo. Addit aliqui crepo crepui. quibus haud assentior/cum tertie nullo testimonio inuenitur cō iugationis.

to prouoke. to go to se. to go to do.
ut lacesso lacessiui. ut uisi. facessi.

So. Ex so facsiui, tantum si uiso facesso.

to go to take or do.
capessi. aliqui capessiui. to bake.

Atq; capesso / aut ui. de pinso pinsuit exit.

Verba in so faciunt siui. ut lacesso/siui. arcesso/accerso. i. eo ad vocandum. Sed uiso facesso solum si faciunt. ut capesso/quod aliquādo facit siui. Aug. li. ij. de ci. Eschynes cum adulescens tragedias actitasset: rempublicam capessiuit. Pomponi⁹. Neq; molis molui/neq; palmis pinsui.

to delay with water.
to make sharpe. to accuse. to rayne.
ut acuo/is/acui. arguo argui. diluo dilui.

Vo. Semper uo mutes in ui, donat pluo plaui

to hylde/to kerue/to ordre.
Calepinū lege de struo. habet multa significata.

Atq; plui, format struo struxi, sic fluo fluxi.

Pluo raro legitur nisi in tertia persona singulari. Liui. li. ij. lapidib⁹ pluisse fertur In genesi. Non enim pluerat dñs super terram. Tibul. ij. Multus et in terris depluerit q; lapis. Quintilianus. Cum cenaculum eius perplueret.

Quarta coniugatio.

ut audio. audis. audiui. coniugatio.

Iui præterito facit ex is flectio quarta.

ut audiui vel audii per syncopam.
a tero. a sino. .i. verbum.

Ni triui / siui / det ij quodcunq; dat iui.

Omne verbū faciens preteritum in iui/potest per syncopam emittere in ii. ut audiui vel audii. his duobus exceptis. triui a tero. siui a sino.

Carisius est anthor cum Prisciano.
to chaunge money. to enstable.
cambiui vel campsi. .i. firmo/stabilio.

Cambio ui vel psi, format xi sancio vel ui.

to clothe.
.i. vestio. et inde amictus vestis.

Dic amicit per ui. per xi reperitur & iui.

Cambiui Campsi. Sancio. Amicio.

Cambio/biui/vel campsi. i. muto pecuniā. Inde campsor nūmularius. Et campso frequentatiuum apud Ennium legitur. Sancio est firmo. proprie effuso sanguine p hostie immolationem. Lucanus. Romanas sancire volunt hoc sanguine leges. Pomponi. li. Sancierat ius utile ciuitati. pro sanciuerat per syncopā. Amicio facit amicui. teste Diomede. Brutus in laudatione Appii dixit. Toga pterta amicuit. Acti⁹ etiam amixit protulit. Inuenitur & amiciui. inde amictus & amiculum.

to come. to lepe.
Veni dat venio. salio salui atq; saliui. Nio.
to here. per metaphoram. to drawe vp. to hedge/or compasse.
Hausit & hauriuit facit haurio. sepio sepsi. Rio. Pio.
Ouidi. i. fastorū. Per flammas saluisse pecus saluisse colones. Virg. geor. iij. Mollibus in pratis vnctos saliere per vtres. p saliuere dixit per syncopam. haurio humorem excipio vel extraho. nunc audio. Varro ad Cice. Quū idem quoq; haurierit pro haurirerit protulit. Virg. enei. iiij. Vocemq; his auribus hausi. Salio. Haurio.

to amende.
to patche. to stuffe. to be hoorse. to vnderset. to fele/or vnderstande.
sarsi. farsi. rausi.
Sartio fartio rautio fultio sentio formant Tio.
to bynde.
Ex tio si. vinxi & vinciui vincio donat.
to open. to couer.
vt aperio aperui. operio operui.
Inq; rui mutant rio/nata parit. tamen in ri
to espye or se. to fynde by chaunce.
comperi. .s. in preterito. vt repperi.
Hæc duo comperio/reperis: quod p geminabit.

De verborum supinis.

to drynke. to skynne or to scale fysshe.
vt bibi bibitum. deglubi deglubitum.
Ex bi præterito tum sumpto/conde supinum. Bi.
Supina verbo℞ formātur a preterito. vt ea que faciunt bi/tum syllaba adiuncta formant supinum. vt deglubo deglubi deglubitū. signat excorio/vel pellem/vel corticē detraho. Tyberij verbū est. Boni pastoris est tondere pecus/non deglubere. Lambi et scabi carent supinis. de quibus inferius. Deglubo.

to ouercome. to stryke.
vt vici victum. ici ictum. to make/or to do.
Ci mutes in ctum cum c, facio dato factum. Ci.
to cast/throwe/flynge/or hurle. to ryd or fynysshe. to cast away.
vt confeci confectū. abieci abiectum.
Et iacio iactum, formant sua nata per ectum.
parco. to pardon/to absteyne/to saue or kepe.
Parsi dat parsum, faciet per itumq; peperci.
Parco signat abstineo/& quasi parce vel parum tango/veniā do/& ab vitione abstineo vel seruo: facit parsi parsum. & peperci parcitum. Liui. li. xxv. Nec dij eos Capue parsuros. Plini. li. xxxiij. Italie parcitū est/vetere interdicto patrū. Virgi. Parcere subiectis/et debellare superbis. Parco pro seruo. vt cui parcis hec & inde parcus qui sumptibus parcit. Parco.

poscitū. discitū. vt cōpescitum dispescitum.
Hæc posco disco sata pesco/lecta in itum sunt.

Annotatio ¶ Nimirum infert hec quattuor habere supina per itū. posco/disco/cōpesco/dispesco licet raro sint in vsu. Seneca li. i. de clemētia. Ego sum nobilib⁹ adolescētib⁹ exposcitum caput/in quod mucrones acuant. Apuleius apud Priscianum disciturum dixit De reliquis duobus testimonium citat nullum. Quare aduerte lector quoties dico lecta. legitur raro. vel olim. parce (vel non) imitanda censeo.

to se. | to stryke/or prynte. | to byte. | to hange.
vt vidi visum. cudi cusum. vt momordi morsum. pependi pensum.

Di Ex di sum formes, primam tamen in geminatis

to shaue or croppe.
totondi tonsum. olim. qd̄ iam nō est in vsu.

Præteritis tollas, esum dat edo / dedit estum.

vt comesum et comestum.

Ambo dat comedo, dant cætera nata per esum.

Edo. Comedo. ¶ Edo/es/edi/esum. vnde esurus. Plau. vbi sumus esuri ? olim dedit etiam estū/qd̄ exolenit. Ex eius cōpositis solum comedo dat comesum ꝛ comestū. Iuuenal. Et citro rapturus de nobilitate comesa. quod superest. Sal. apud Diomedē. patrimonia comesta. Cice. ꝓ Cluentio. Potius comestū ꝙ̄ epotū in venas atq̧ omnes partes corporis emanaret. Cetera cōposita ab edo tantum esum faciunt. vt ambesum.

to cut. to cleue. to set open. to dygge. to syt.
Hæc scindo / findo / pando / fodio / sedeoq;

Dant scissum / fissum / passum / fossum / quoq; sessum.

Tunsum vel tusum tundo, sua nataq; tusum.

Pando. ¶ Pando (vt Beda censet) pansum facit. Sed Gellius li. xv. ca. xv. dicit rectius gemino ss/passum. Cui authorum suffragatur vsus. Virg. geor. iiij. Profuit et tunsum galle admiscere saporem. Plinius libro xxj. Hec tusa cribrataq̧ vinum quantum possit excellenti.

to ioyne. to yelde. to put in.
vt circundatū. venundatū. pessundatū. vt additū. deditū. inditum.

Do sic nata datum primæ, ternæ sed itum dant.

to hyde absconsum. to bende. tentum vel tensum.

Abscondo dat itum / raro sum, tendoq; tum sum.

to chaw or cham/or ete. peditum. to farte.

Mando dat mansum, raroq; pepedit itum dat.

Abscondo. Mando. ¶ Abscōdo absconditū frequēti⁹ ꝙ̄ absconsum ꝑm Diomedē. Hiero. eccle. Denudabit absconsa sua illi. ¶ Mando mandi (qd̄ ꝑm Priscianū mādidi habuit) facit mansum. quare supino nō caret: licet non adeo frequens sit. Quintil. cibos mansos dixit. **Mansus** Cice. ij. de oratore. Qui minime mansa (vt aiunt) nutrices infantib⁹ pueris in os inserant. Serenus. Purgatur cerebrū mansa radice pyretri. ¶ Pedo pepedi peditum ꝙ̄uis raro in vsu. Catullus. Subtile ac leue peditum.

to fall. to bete or slee.
Casum dat cecidi, cæsum'quoq; cædo cecidi.

.s. supino. vt concisum. decisum. excisum. ⁊c̄.
A cado nata carent, cisum dant sed sata cædo.

to go downe/or fall downe. to fall or go backwardes.
Occidit occasum legitur, recidoq; recasum.

Cōposita a cado in vsu nō sunt. nisi forte occasum et recasum. hiero. in ps. Ab ortu so lis vsq3 ad occasum laudabile nomen dñi. Lactan. li. v. Euanituras breui religiones falsas & occasuram omnē philosophiam nemo dubitauerit Sueto. in Augu. Cūcta in ipsos recasura. Cice. ad atti. Id ego puto ad nihil recasurum.

vt legi lectum. collegi collectū. to flye awaye.

Gi mutes in ctum cum c. fugio fugitum dat. Gi

to breke or bruse. de quo diximꝰ triplex habens preteritum.

Frango dat fractum, pango pactum, dat agoq;

to touche. to prycke.

Actum. sic tango tactum, pungoq; punctum.

Satago ambigo & dego carent supinis. de quibus inferius.

Dat fallo falsum, cello dant nataq; celsum. Li

simplex non est in vsu. sed nata sunt.

Cællo tamen culsum cum natis, salloq; salsum.

vt uellam tibi auriculis (I shall wrynge the by thy eeres)

to plucke or wrynge. to put abacke/or put out or fro.

Vello dat vulsum, format pello quoq; pulsum.

to take vp/or brynge vp/or nour ysshe. to bere/or saye.

Mutuo tollo capit sublatum, ceu fero latum.

Cōposita a cello sine diphthongo faciunt celsum. Unde noia celsus & excelsus. vt sen tit Niniuita grāmaticus. Participia eni excelsus & excelsurus se nunq3 inuenisse di= cit. Cællo cū æ diphthongo cū cōpositis facit culsum. vt perculsum. vnde perculsus participiū. Uirg. Quarū sacra fero ingenti perculsus amore. Uello vulsum. Martia. Mens est Pannice vulsa tibi. Tollo mutuatur preteritū et supinū a sustollo. & illud sustollo sustuli sublatū. apud antiquos pro simplici in vsu erat. Fero capit preteritū tuli. a tulo/is. antiquo. & supinū a lato/as/latū. qđ simplex exoleuit. eius tamē cōpo situm dilato visurpatur. Cello. Cællo. Uello. Tollo.

to bye. to barste or breke.

vt emi emptum. rupi ruptum.

Ex mi ptum formes/sic pi cum p præeunte. Mi

to take. vt acceptum. conceptū. preceptum.

Captum dat capio, formabunt nataq; cęptum.

to dawbe.

vt lini litum. to come.

In tum ni vertes, venio tamen addito ventum. Ni

to synge or prophecye. vt accinui accentū. cōcinui concentum.

Cantum datq; cano, centum faciunt sua nata.

Et canitum legitur raro q̄uis sit in vsu.

Cano olim canui et canitū habebat. Itē eius cōposita (vt probus dicit) fecere accini occini precini &c. Unde canitur in vigilia natalis dñi. De quo prophete precinerunt. hiero. in apo. dixit. Qui erant tuba canituri. Cano.

to roote as a swyne. to mete. to ouerren/or ren before.

vt verri versum. occurri occursum. vt precucurri precursum.

Ex ri sum facies. primam tamen in geminatis Ri.

to forsake or leue. to offende.

vt reliqui relictum. deliqui delictum.

Demas, & qui ctum format cum c præeunte.

to open. to fynde.
to gete/to bryng forth/or to bere a chyld. vt apertum. repertum.
Partum vel paritum pario dat, nata per ertum.
pario. ¶ Pario/is/peperi partū. vnde partus et paritū. vnde pariturus. signt prolem produco. signt insuper acquiro vel efficio. Stati. Host: veniat parituram arito. Tercti in phor. haud existimans quanto labore sit partum. Composita a pario in ertū faciunt. Ouidius. Tu non inuenta reperta es.

Si. vt iussi iussum. vsi visum. mersi mersum. to mylke.
Ex si sum formes, donabit mulgeo mulsum/
to cherysshe/ or to be choyse. authore Prisciano.
Vel mulctum. dabit indulget tum, rarius in sum.
a torqueo.
Tortum dat torsi/raro torsum, vro dat vstum.
to bere. to sende.
Formabitq; gero gestum, mitto quoq; missum.

Quanq̄ sit raro legitur tamen vrsus ab vrget.
Tortum. Ursum. Aug. habes vnde corrigas quod in te tortum est. Tortus participiū a supino tortū. Horatius de arte. Parce detorta tamen. Urgeo (licet gramatici supinum habere negent) olim tamen habuit. Liuius. Ursus inde/quū quonā modo id prestaturus esset percuntantes doceret haud vna asserere pertulit.

Psi. vt scripsi scriptum. nupsi nuptum.
P pre si mutes in tum cum p praeeunte.
sorbitum. pro sorbui.
Sorpsi dat sorptum, per itum vel sorbuit effert.
vt fulsi fultum. farsi fartum.
L praeeunte vel r/si quartae vertitur in tum.
vel hauritum. vel cambitum.
Haurio vult haustum, cambit campsum, ambo vel itū.
Absorptum. Sorbitum ¶ Hieronymus in ps. Absorpti sunt iuncti/petre iudices eo℞. Luca. li. iiij. Absorpsit penitus rupes ꝛ tecta ferarū. Caper grammaticus deceptus est. qui negauit sorpsi preteritum. Sorbui cum facit supinum/sorbitum habet sm regulā licet raro. a quo sorbitio sorbendi actus/vel liquidus c bus. Inde sorbitiuncula. Persius. Barbatum hoc crede magistrum. Dicere sorbitio tollit quē dira cicute. haurio facit haustū/et aliqñ (licet rarius) hauritū. Uirg. li. iiij. Que bella exhausta canebat. Apu. ij. meta. Lagena facilis hauritu. Idem. in iij. Rorem rigentem hauritū ista confestim vnnula. Facit aliquādo etiam hausum sine t. Uirg. iiij. Spero equidem mediis si qd pia numina possunt. Supplicia hausurum scopulis.

nisi mutuetur a sto/steti.
Ti. Dat sto & sisto statum, neutrum sisto nihil a se.
to assyste/or to ayde/or stande by.
vt asto astiti astitum. assisto astiti astitum. ꝛ sic de reliquis.
Conuertunt in itum, sed iti sto sistoq; nata.

Constatum obstatum praestatum lecta aliquando.

vt prestitum/constitum/obstitū. to tourne.

Sæpius at in itum donant. verti dato versum.

¶ Sto stas steti facit statū. similiter sisto actiuum. idem qđ stare facio. a sto supinū mutuo accipit statum. Unde stator qui sistit aliquē pretori/aut dn̄o suo. Virg. Siste gradū teq; aspectu ne subtrahe nostro. Sisto neutrū a se nullū habet preteritū/aut supinū. nisi a sto mutuetur steti statū. & idem sigt. Eius tn̄ cōposita eundem sensum/idem preteritū & supinū: cū compositis a sto habent. Quedā etiā cōposita a sto statū in supino habere legūtur (Nam forte olim/hec omnia aut & atum habuere) vt constatum/obstatum/& prestatum. Statius thebaidos li. Que sic orsa prior/spes ne obstatura pelasgis. Lucanus. Constatura fides superū. Martialis. Constatura fuit megalensis purpura centum. Liuius. Ursus inde/quonam modo prestaturus esset &c. Sed in itum potius approbat authorum vsus.

vt amaui amatum. ciui citum.

Vi mutes in tum. poto potum, tamen olim Vi

Potatum. lauo dat lotum lautum atq; lauatum.

¶ Poto/as. olim potatū. nunc potius potum vsurpatur. Virg. Huc ipsi potū venient per prata iuuenci. Lucanus. Poture te vile grues. Virg. Et potū pastas age Tityre. Terentius. Apud me potaturus est. Lauo triplex habet preteritum. lotum/lautum & lauatum. Tacitus de germanis. Lauti cibum capiunt. Teren. Te ne ad symbolū venire vinctum/atq; lautum e balneis: Horatius. Ast vbi me fessum sol acrior ire lauatum admonuit. Teren. in eunucho. Abeunt lauatum. Ouidius. iij. fastoꝝ. Sacra lauaturas mane petebat aquas. Cicero ad Varronem lib. ix. epistolarum. Faciam et lauatio parata sit. Lotum notissimum. ideo non eget testimonio. Inde lotio/lotor/et lotrix.

to beware/or shonne.

Formabit caueo cautum. ac adoleuit adultum.

Dat faueo fautum, donat sapio sapitumq;.

Pasco dat pastum, soluo ui vertit in utum. Vi.

to lappe/or tourne. to seke/or enquyre. a receyuer. inde questor.

Sic voluo. quæro quæsitum, dat quoq; questum.

vt cognoui cognitum. agnoui agnitum.

Oui conuertunt in itum/con & ad sata nosco.

diuerse nosco.

vt ignosco ignoui ignotū. dignotum.

Agnotum legitur, dant cætera nata per otum.

Salustius in iugur. Neq; inermes ex prelio viros quenq; agnoturum. Nosco noscū habet. Videtur olim habuisse noscitum. Unde nosciturus/et frequentatiuū noscito in vsu est. Et ignosco participiū futuri temporis facit ignosciturus. teste Prisciano. Piso frugi li. ii. annali. Quocunq; deliquisset ignosciturum affirmabat. Sm̄ regulam ignotum et ignoturus facit. Cicero in Cato. Ignoturum alteri quod patrem/alteri quod tutorem secutus est.

Dat serui sertum/seuiq; satum sero, nata Rui.

Dant sertum atq; situm con, ad, in, sed cætera sertum.

Sero. Sero/is idem qd texo/ordino/vel admoueo. dat serui ⁊ sertum in supino. Ennius.
Quam tanto studio seruit. vnde sertum et sertus participiū.i.cōtextus. Luca. Acci=
piūt sertas nardo florente coronas. Sed sero pro planto aut semino/aut genero dat
seui et satum. vnde satus participiū.i.generatus. ⁊ sator genitor. Oui.meta.j. Quā
Iapeto satus. Composita a sero. vt assero/consero/insero. faciunt aliqñ in sertū/ali=
Assero. quando insitum. Assero pro prope sero aut planto facit aseui assitum. Pro libero/
Consero. defendo/vel affirmo. asserui assertū. Consero pro planto vel semino conseui consitū.
Insero pro pugno conserui consertū. Insero pro ingero surculum siue germen in aliquā ar=
borē. facit inseui insitum. pro immitto vel insero facit inserui insertū. Reliqua cōpo
sita a sero dant serui sertum. vt exero exerui exertū.i.emitto. extendo. Dissero/edis=
sero/obsero/desero:le. ui et sertum dūtaxat faciunt.

to yeske/to sobbe as chylrde do. to bury.
Singultum singultio. dat sepelire sepultum.
to be solde. to clothe or to arraye.
Væneo dat vænum. necnon amicit dat amictum.

Singultus. ¶ Singultus est quoties spiritus vacans ab humore/in loco spiritui deputato re=
Singultio. tinetur: hic eni dū emittitur/nec pōt erūpere: ⁊ distentionē inducit: que appellat singultus. angl'. (the yoske/or rattyll in the throte) Inde singultio singultū emitto. Statius. Semineces pueri trepidas in limine vite. singultāt animas. est frequentatiuū
a singultio singultiui. Cato dixit. Mortuus sepelitus est. pro sepultus.

vt tacui tacitum.
ui diuisum Quod dat ui vertes in itum. donat seco sectum.

Et frico dat frictum. neco nectum. sed mico nullū.

¶ Annotatio.

Lecta seco/frico/siue neco/sono/sic tono/in atum.
Sunt lecta apud probos authores. vt in libri fronte diximus secatus/fricatus/tonatus ⁊c. licet rarius.
Dat doceo doctum. tentum format teneoq;.
to bake. vt pinsitum vel pinsum.
Pinso dat pistum, legitur per itum simul in sum.
to be or stande open. to medle.
Passum dat pateo. formabit misceo mistum.
tu iudge or estymate. inde recensum. vnde recensitū. penul. pd.
Censeo dat censum, vetus & dat censit in itum.

Pinso. Pinso facit frequentius pistum. facit etiam pinsitū et pinsum. author est Niniuita.
Pinsus. Colu.li.ij. Panicum pinsitum ⁊ euolutū furfure. Idē pinsus dixit. vt notauit Sulpi.
Pinsurus. Diomedes quoq; facit participia pinsus pinsurus. Unde pinsor p pistor. Uar. Nec
Pinsor. Pistor. pinsorē vllum nossent nisi eū q in pistrino pinseret farinā. hinc pinso ⁊ pinsito. Uar.
Promendo diem vt pinsetur. Plau. Qui polentā pinsitāt. Misceo mistū facit per s/
Misceo potius q̄ mixtū per x. si doctis credimus. idē qd cōfundo ⁊ perturbo Augu. Uera er
Mistarius go simul inordinate permista. in vna disputatiōe. vnde mistarius. vas in quo aqua
continetur. vino miscenda. Lucillius. Urceus aut gemina longus mistarius ansa.
Censeo. Et miscellanea libri sunt (vt apud Gellium) in quibus de rebus multum diuersis tra
Census ctatur. Censeo facit censum. vnde census/us/ui.i. annuus redditus et quicquid for=
Cēsum agere tunarum quis habet. Item census dicitur estimatio rerum ac bonorū facta sm quā
tributa pendebātur. angl'. (a taske or taxacyon). Unde cēsum agere est recensere hos

minū facultates. Et censor magister in orbe. Et recenseo. vnde recensus/us/ui. i. recognitio populi per numeros. Sueto. in cesare. Recensum populi vicatim per dños insularū egit. Recēsitū nō est a recēseo: sed a verbo antiquo quarte recēsio/is/ire. qđ signt recensum agere. vt Valla docet/ et Placentinus. Et cēsio/is/ire. idē. Cice. p Archia. Cū eodem questore fuisse in Asia p̄mis Julio et Crasso nullam populi partē esse censitam. Claudi⁹ li. ij. in Eutropiū. Presto recēsitis euoluere secula fastis. hiero. in libro numeri. Recēsiti sunt a viginti annis/omnes qui poterant ad bella procedere. Recenseo. Recensus. Recensio. Censio.

vt coercitū a coercui. exercitū ab exercui.

Arceo nata in itum, simplex olim dedit artum ui.

vt arcitum.

Vel per itum. careo format cassum caritumq;.

Arceo/es. idem qđ pello aut propulso facit arcui. licet quidā carere preterito somnient. Cice. in xi. philip. A progressu arcuit. Sili li. j. Armauit clauses et portis arcuit hostem. nūc caret supino. habuit tamen olim arctū. vnde arctus/a/ū. nomen. et arcto/as. frequentatiuū. habuit etiam arcitū. vt ostendūt sua cōposita coerceo/coercitum/a in i mutata. et exerceo exercitū. vnde exercitus us/ui. nomē. i. militū copia. Exercitium actus exercendi. Exercito frequentatiuum. Arceo Coerceo Exerceo. Exercitus Exercitium. Exercito.

to hede. to aske or gyue counseyle.

Occulit occultum, consultum consulo donat.

to lepe.

Saltum dat salio cum salto significabit.

to lepe downe. vt desilio desultum. to lepe vpon. insilio insultum. to salte or powdre.

Nataq; dant sultum, pro condio sale salitum.

.s. supinum.

Sallo dat salsum, dat cum p psalloq; nullum.

Salio/is/saliui/vel salij. signs idem qđ salto vel ascendo facit saltū in supino. et inde salto/tas. frequentatiuū. i. sepe salio/siue tripudio. Eiusq; cōposita in sultū faciūt. vt assilio assultum/ et insilio insultū. i. ad vel in aliquid salio. Salio aliqñ est p condio aliquid sale. et tunc facit salitū contra Diomedem. Celsus li. ij. Pisces qui salem nō patiuntur solidi ve saliuntur. hiero. in Lucā. Quod si sal euanuerit in quo saliet. Liuius Andronicus. Salturus isthec mittā salem. Cornelius Seuerus. Ad quē saliti pomiliones afferebātur. Salustius apud Diomedē. Reliqua cadauera salita. Salio Salto Assilio Insilio

Sallo/is. per duplex ll tertie coniugationis est/eiusdem significationis cum salio/pro condio/sale. et facit salsum. Unde salsus sale conspersus. et salsus homo qui salibus et sconmatis hominē aspergere nouit. vt apud hora. Salsus homo. Contrariū est insulsus. i. ineptus. Lucilius. Sallere murenas mercem in frigidaria ferre. Salusti⁹. Parte consumpta/reliqua cadauerum ad diuturnitatem vsus sallerēt. Ueteres etiam per secundā salleo cum ll duplici flexerunt. Fabianus apud Diomedem. Cū caro sallet/diuturnior est. i. cum sallitur. Sallo. Salsus

Altum sic alitum dat alo, format colo cultum. Lui.

Impono impostum fallo, secus impositum dat. Sui.

Raptum formabit rapio, sua nataq; reptum. Pui.

Impono pro fallo facit impostū. vnde impostor qui alios verbis pollicentib⁹ decipit. vel qui supponendo malas merces alios fallit. Inde impostura deceptio per fraudē. Impono in alijs significationibus facit impositū. vt pono cū suis cōpositis et licet Impono. Impostura.

Uirgilius dicat cōposita pace quiescit. & alibi. manet alta mente repostum. hec per syncopam metri causa profert.

vt acuo acui acutū. pluo plui plutum. imbui imbutum.

Vi ab uo. Semper ui quod uo format mutabis in utum.

Dat ruo sed ruitum, tantum sua nata rutum dant.

Argutum dices / legitur tamen arguiturus.

Argutus. ¶ Plau in pseu. Argutus facinorū malorū. Salu. li. histo. Falsum filium arguituri. Priscianus tamē dicit. Quedā verba in utum supinū formant. quorū participia futuri termināt in iturus. & verbalia in itio. vt argutū arguiturus. tutū tuiturus tuitio. sputum sputurus. plutū pluiturus. Niniuita tamē censet esse ex supino antiquo Ruo. arguitum. Ruo ruitum facit. Luca. in. iiij. Ruitura que semper stat moles. Eius cōposita in rutū tantūmodo faciunt. Ouidius li. eplarū. Obrutus insanis esset adulter aquis. Luca. Ossa tulit magni que nondū subruta fluctu.

to encrease. to drawe. to sethe or rype. to ordre / or buylde.

Xi ex go / ho / quo / uo / cto. vt auxi auctū. traxi tractum. coxi coctum. struxi structum.

Ex xi ctum facies semper cum c præeunte.

vt pecto pexi vel xui pexum. nexo nexui nexum.

Ex xi siue xui quod cto / xo / dat, facies xum.

to shere or repe corne. to flowe.

Sed meto dat messum, formabit vel fluo fluxum.

¶ Niniuita dicit (sed sine authore) hec verba mulgeo et mulceo habere xi in preterito: quū tñ si in preterito habere cōperiuntur. Priscianus (quo nescio fultus testimonio) asserit mulgeo fm quosdā habere mulxi ad distinctionē mulceo mulsi. Quū apd probos authores tam mulceo ꝙ mulgeo mulsi in preterito: et mulsum / aliqñ etiam Mulsum. Mulctum mulctū in supino faciunt. Uirgi. in geor. Quod surgente die mulsere herisqꝫ diurnis. In nocte premunt. Teren. in phor. Emulsi argento senem. hieroñ. Et sermone cōposito aures populi mulserint. Cice. in cōtētione Metelli. Permulsa atqꝫ recreata. Uar. in saty. Capite permulse. Sal. Deinde lenita ira. Postera die liberalibus vbis permulcti sunt. Gel. li. j. Nihil adeo in cōgrediendis hostib⁹ / atqꝫ in principijs preliorū ad salutem virtutemqꝫ aptius rati / ꝙ si permulcti sonis mitioribus non immodice ferocitent. Et licet sugeo et sugo fm authores careant supinis. Augustinus tñ dicit. Sugiturus. Multi precones precinerunt adhuc nasciturū de virgine Maria futurum infantē et sugiturum lac. quum potius sucturus a sugo diceret.

vt cingo cinxi cinctum.

Nxi cum præeat, n præ ctum iunge supinis.

a finxi. a minxi. a pinxi. a rinxi. a strinxi.

Ni fictum mictum pictum rictum quoqꝫ strictum.

Quoties n ante xi preteritū habeat. idē n in supino retinet. vt cinxi cinctū. tinxi tinctum. punxi punctum. iunxi iunctum. vinxi vinctum. stinxi stinctum cū compositis restinctum extinctum instinctū. sanxi sanctum. emunxi emunctū. planxi planctū. vnxi vnctum. linxi linctum. qđ rarius est. Tolluntur inde fictum a finxi. mictū a minxi. pictum a pinxi. strictum a strinxi. rictum a rinxi. vnde rictus illa pars faciei / in qua rictio et hiatus maxime apparet. anglice (the compasse of the mouthe). A ringo / gis. siue ringor (quod vsitatius est) angl. (to grenne as a dogge / or to gnarre). Strictū a stringo strinxi. idem quod premo vel arcto. Plinius. Apprehensam manum stringit. Item percutio. Uirgilius. x. Atqꝫ animum patrie strinxit pietatis imago. Etiam ensem nudare. Idem vndecimo. Strictum rotat acer Lucagus ensem. Inde strictus

ensis. anglice (a naked swerde).

De ijs verbis quæ præteritis carent.

boroweth.
Præterito ista carent, alijs vel mutuo sumunt.
to sauer as meet. to couet. to be wode. to tourne downe. shyne/or to excell.
Nideo/glisco/furo/vergo/cum polleo/fio/
to doubte. to stryke. .i.sto.
Ambigo/cum ferio/iungas sum/sistoq; neutrum.
to lyght as a byrde. to take vp. to ete. to melte. to remembre.
Sido/ fero/tollo/vescor/liquor/ reminiscor/
to heale. .s.passiua.vt timeor/metuor.
Et medeor, quorũq; carent actiua supinis.

Calepinus dicit nideo habere nidui.sed nullo testimonio. Glisco olim glisci habuit Furo/is.insaniui ab insanio. Vergo olim versi.sed nũc non est in vsu. neq; qd Diomedes dicit verxi.authore Niniuita. Polleo nullum habet. Fio factus sum.a sum & factus participio. Ambigo ꝑsus caret.licet aliqui sine testimonio dicant ambegi. Ferio a percutio percussi. Sum a verbo antiquo fuo/is/fui. Sisto ꝓ sto neutrũ mutuatur a sto steti et statum. Sido a sedeo sedi. Fero a ꝟbo antiquo tulo/is/tuli. Tollo a suo cõposito sustollo antiquo.sustuli. Vescor a pascor pastus sum ꝑm quosdã.sed potius caret. Liquor a liquefio liquefactus sum. Reminiscor recordatus sum.a recordor. Medeor a medicor medicatus sum. Carent preterito etiam ea passiua quorũ actiua supinis carent.vt timeor metuor poscor linquor simplex sugor &c.

De actiuis quæ supinis carent.

Hæc quæ preteritis caruere/carento supinis
to fere. to souke. to deceyue. to forsake. to go to se.
Et timeo sugo caluo cum respuo viso.
to compell. to aske. to drede. to lycke. idem.
Vrgeo sic posco metuo lambo quoq; lingo.
to scratche. to scrape. to lerne.
Con, & dispesco/scabo/sic scalpo/quoq; disco.
to greue. to forsake. to loke or se. to leue. to kepe of or fro.
Ango cum renuo, sic cerno linquo vel arcet.
Cerno/linquo/& arceo.vt excretũ/relictũ/coercitum.
Quorum nata trium formabunt rite supina.

Compesco cohibeo. Dispesco diuido.

De neutris quæ supinis carent.

to bren or to be hote. to grasshe. to shyne. to be hote. to farte.
Aestuo cum stridet sic luceo ferueo pedo
to nod with the heed. to wynke vpon. to agre. to lyue.
Et conquinisco connilueo congruo dego
to be colde. to rowte. to dense. to be a colde. to swell. to grasshe.
Algeo sterto luo cluo frigeo turgeo strido
to hang ouer. to syng. to quake. to drede. to rũme as an asse. to be fall.
Ingruo psallo tremo paueo rudo fulgeo liuet
to clymbe. to deny. to shyne. to go aboute.
Scando refello mico satago nolo volo malo.

Hierom. eccl. A. in medio ignis nõ sum estuans. Suppedo (to fyste) Cluo antiquũ splendeo vel pugno.

to spyt. vt decido/concido/incido.
Pango cano signans spuo iungas ijs cado nata
vt occasum. recasum.
Occido cum recido donant veluti cado casum.

De neutris quæ in ui prætereunt.

Nulla supina dabunt per ui si neutra secundæ

Ni valeo noceo placeo careo doleoq;

Paret olet taceo pateo lateo caleoq;

Atq; licet mereo.
Hec carent supinis. Madeo/studeo/surdeo/sordeo/candeo/splendeo.

De verbis optatiuis & continuatiuis.

desyderatiua. continuatiua.
Optatiua carent sic continuata supinis.
to trauayle or la-
to longe for maryage. boure of chylde.
nubere desidero. parere desidero. to be ahungred.
Nupturio dat itum, sic parturit esurioq;.

De passiuorũ deponentiũ & communium præteritis & supinis.

Præterita vocis passiuæ verba reposcunt.

Ex sum, præterito & proprio de participante.
Uerba passiue vocis/siue deponentia/siue communia faciunt preteritũ per circũlocutionem. ab hoc verbo sum vel fui. & participio preteriti temporis. vt solor solatus sum vel fui.

verbum in or.
Or capit actiui ficta de voce supinum.
to Joye/or to be gladde.
Vt lætor læto, lætatum ducitur inde.

Tolleratum/fassum/tutum/tuitum/atq; misertum/
to defende/
to trowe. to knowlege or to loke. idem. to haue mercy.
Ex reor & fateor, tuor & tueor, misereri.
Tueor
Tuor.
Tueor secunde pro defendo dat tutum. Unde tutor/aris. & sepius tuitus/q̃ tutus. Tutus enim potius est nomẽ. vt tuta arx. Quinti. in de. Tuitus sum adulescẽtis miserrimi causam. Inde tuitio verbale. Tuor est tertie idem q̃d video cum compositis

Intuor/contuor/obtuor. que antiqua videntur facit tutum. Et si quando tuitũ mu-tuatur a tueor.

to go. | to vse with profyt or pleasure.

Dat gradior gressum. fruor & fructum fruitumq;.

to vse famylyar/ or bolde vpon. | vt tradit Minuita. | to feyne or lye.

Est fretus nomen, commentum a con(q;) miniscor.

to auenge. | to obteyne or gete.

Vltum ex vlciscor. formatq; adipiscor adeptus.

to forgete. | wery. | antiquũ. i. defetiscor in vsu.

Oblitum obliuiscor habet. fessumq; fatiscor.

to mesure or mete. | to cõplayne. | mete. | antiquum est.

Metior & mensum. questum queror. aptum & apiscor.

to waken or reyse. | I go aboute. or laboure.

Experrectum expergiscor. nixum quoq; nitor

to go/or iourney/or labour by the waye.

Vel nisum. proficiscor datq; profectum.

Hieronymus in Esaia. Et telam quam orditus est. Virgilius. Inde toro pater sic orsus. &c.

Ordior orditum pro texo. pro loquor orsum.

to proue or taste. | to folowe. | locutum. secutum.

Expertum experior. loquor/vt sequor exit in utum.

to gete or obteyne. | to make a couenaunt.

Nanciscor nactum format. pactumq; paciscor.

to vse. | to slyppe. | to clyppe. amplexum. vt amplector. | idem. complexum. complector.

Vsum vtor. lapsum labor. plector sata plexum.

to dye.

Mortuus a morior formabitur & moriturus.

to ryse or sprynge.

Ortus dans orior, deducitur hinc oriturus

TELOS,

¶LIBER SEXTVS DE VERBORVM FORMIS de defectiuis & anomalis, confusis, syncopatis, & apocopatis.

:():():

Liber Sextus.

Ctuplices formas verborũ discito, quarum
Perfectum dicas/quod non aliunde creatur.

¶ Octo sunt forme verborũ. videlicet forma perfecta. frequentatiua. effectiua siue continuatiua. desideratiua. motiua. imitatiua. diminutiua/et apparitiua.

¶ Frequentatiua siue iteratiua.

.i. pmatiui. vt rogito freqũter rogo. .i. verbũ frequentatiuũ.
Primati sensum/signat cum sæpe frequentans
vt clamatum clamito/as. vt a nexu nexo/as. a cursu curso.
Atum commutes in ito, sed ab u faciunt o
a dormitu
dormito. a tueor tutu tutor aris. qd est tertie. cõiugationis.
Cætera verba/vel or. sunt (ni neto) omnia primæ.

¶ Frequentatiuũ siue iteratiuũ verbũ est/qd sui pmatiui sensum cũ hoc aduerbio sepe vel freqũter sigt. vt salto freqũter sallo. Et formantur dupliciter in verbis prime cõiugationis. a pore supino atum in ito penultima breui mutãdo. vt a vocatum vocito. In ceteris verbis a posteriori supino. mutando u in o. vt a cursu curso as. vel si sint passiue vocis mutando u in or. vt a tueor tutu. tutor aris. Et oia freqũtatiua sunt prime cõiugationis. nisi neto a neo/qd est tertie. apud Statiũ (teste Calderino) vt primo syl. Netite nemo modũ transmissi cõputet eui. Et desinunt: vel in to/vt capto. vel in so/vt curso. vel in xo/vt nexo. vel passiue in or/vt tutor. in xor/ vt amplexor. in sor/vt versor. vel in ito/vt lectito. vel in itor/vt visitor.

Neto

¶ Annotatio de ijs quæ formam frequentatiuam duplicant.

vt risito. vt visitor.
Formã in ito vel itor duplicat quandoq; frequentans.
frequentatiuum.
Accidit hoc quoties/crebro prius haud sit in vsu.

¶ Annotare debes ex freqũtatiuis parũ aut canoris/aut visitatis: sepe fieri alia frequentatiua. vt a supino lectu fit lecto. quod raro reperitur. Unde lectito qd visitatius est. itidem ab ijs vix repertis facto/luso/riso/acto/viso/scripto/sesso &c. vtimur factito/lusito/risito/actito/visito/scriptito/sessito/cum ceteris. Item ab vtor non vsor/sed vsitor.

¶ Alia annotatio.

Diminuit sensum primi quandoq; frequentans.
tonappe.
Vt dormito/parum quod signat dormio sæpe.

Dormito
Scriptito.

¶ Frequentatiuũ aliqñ sigt diminutionẽ. vt dormito parũ dormio/ & non profunde sed per interualla. & id freqũter cõtingere potest: sed semper paululum. Et scriptito est non totam rem scribere: sed interposito spacio/ & partes diuersis temporib9 scribere. Cicero libro. vij. ad Atticum. Et hec etsi quid aliud ad me scribas velim: vel

❡Alia annotatio de ijs quæ contra hanc legem formant frequentatiuum.

Hanc contra legem sed cuncta sequentia fiunt.

to swym / to reuolue / to reuolue. aboue. / or thynke. / to powre.

Hæc agito fluito / sic cogito fundito iungas

to knowe. / to drede. to swym. to get hardly. to fede.

Noscito cum pauito nato quærito pascito / subde

to be sykke. / to note or merke.

Aegroto ex ægro, nota quod format noto, quæso

to praye instantly. / to enquyre. / idem.

Quæsito. scitor scio. sciscitor a quoq; scisco.

to persue. / to chat or iangle.

A sequor & sector, loquor educit loquitorq;.

❡Quedā verba abusiue formant frequentatiuum̄. vt ago agis agito. hinc exagito / subagito / coagito. Virg. Ipse dies agitat festos. Plini. Omnes pisces cū extincti sūt fluitant. i. supernatant. ❡ Quesito penul. prod. a queso: nō aūt a quero. Fūdito / as. a fundo / is. Plau. in am. Cū cruciatu tuo isthec hodie verna verba funditas. Cogito a cogo. i. rem frequēter ad memoriā duco et cogo. Noscito a nosco. Plau. in Cistel. Nūc vestigia si qua sunt noscitabo. Pauito a paueo. Virg. ij. Prosequitur pauitās / & ficto pectore fatur. Nato / as a no / nas. peñ. bre. Persius. Hoc natat in labris. hinc annato innato / enato. peñ. bre. Querito peñ. bre. a quero quesitū / sigt instanter & vix quero. Teren. Lana et tela victū queritās. Pascito a pasco. pro pasco / as. Var. nūc feras q̄ in syluestribus locis pascitant. Egroto ex egro nole sigt sepe eger fio / siue varia valetudine afficior. Noto / as. priore breui. pro cōsydero / signo / taxo. & potius a nota dicitur q̄ a notu. Inde annoto / denoto. penul. bre. Quesito peñ. lon. a queso / nō a quero latini affirmant. Scitor peñ. longa. a scio. i. interrogo et inuestigo / q̄ secretiora sunt. Virg. Suspēsi eurypilū scitatū oracula Phebi mittim⁹. Sciscitor peñ. bre. a scisco. i. scitor. & magis in vsu q̄ scitor. Teren. Quicquid est / libet hinc scissitari. Sector / aris. pro secutor. a sequor. i. sepius et quasi cōtinue sequor. Inde insector / aris. vehemēter sequor. insequor vel persequor. Teren. Sectari iussi si potis est. Loquitor a loquor. Gelli. li. j. Supra modum loquitans conturbabat.

Quesito. Fundito. Cogito. Noscito. Pauito. Nato. Pascito. Egroto. Noto. Quesito. Scissitor. Sector.

❡Annotatiuncula de vsu frequentatiuorum.

❡In frequētatiuis cudēdis simus parci: vixq3 alijs q̄ inuentis vtemur. nisi forsan in amplo opere. Fastidiūt eni eruditi & latini hmōi frequētatiua: legito / frangito / tangito / pangito / vacito / calcito / castigito / riso / valito. & similia: qr authoritate nō probātur. Itaq3 hec de frequentatiuis precepta nō sunt liberius vsitāda. nisi q̄ authorꝝ splēdescūt vsu. qualia sunt apud Gel. hec & multo plura. appellito / accessito / aduentito / portito / risito / ito / defensito / hesito / victito / solito / defenso / vētito / obseruito / surrectito / vectito / responsito / militor / diuersitor. &c.

Annotatione non indigna.

❡Alia annotatio de ijs quæ a significatione frequentatiua deficiunt.

to come to. / to endyte ony wrytynge.

Aduento accedo, scribenti prælego dicto.

Verborꝝ præterita VV. D. j.

ut aduentito/as. dictito/as.

Hæc in ito potius formantur quando frequentant

Cum sensu patris cupio/dant vendito capto.

Aduento. Dicto.

Quedam sunt que a significatione frequentatiua deficiunt. vt aduẽto. nõ est frequẽter venio. sed accedo. Dicto nõ est sepe dico/sed prelego vt alius scribat. et suggero vt ratio dictat. Boe. Ecce mihi lacere dictant scribenda camene. Sed qr dictans sepe idem dicit et iterat. ne notarius inepte scribat. dicto recte frequentatiuũ dr. Usitatius tamen hec duo cum sunt frequentatiua/ in ito potius formantur. vt aduẽtito/dictito. Preterea capto non est frequẽter capere/sed capere cupio. Martia. Dũ me captares mittebas munera nobis. Uendito/nõ frequẽter vendo: sed cupio vendere. vel sedeo ad vendendũ. vt hic venditat libros.

Aduentito. Dictito Capto Uendito.

Effectiua siue continuatiua.

Est effectiuum verbum vel continuatum,

Quod fio atq; sui primati mobile signat.

.i. declinationis.

Neutris quod proprie flexus formato secundi

vt vileo viles vilesco. i. vilis fio.

Co cum persona præsentis iunge secunda

vt labasco. i. labo. vel cado.

Improprie ex alijs verbis. at nomina quædam

vt herba herbesco.

Finalem mutant vocalem semper in esco.

Annotatio.

Ista sed hinc demas primatiui speciei

Hisco/compesco/dispesco/suesco quiesco.

Cum conquinisco/rescisco/fathisco/fatisco.

Effectiuũ siue continuatiuũ verbũ est/qđ sensum sui primatiui/sed adiectiui: et nõ verbi. cũ hoc verbo fio sigt. vt calesco. i. calidus fio. dr etiã continuatiuũ qđ continuũ incrementum passionis innate sigt. et a Ualla augmentatiuũ appellatur. et pprie tãtum fit a neutris secunde coniugationis/addendo persone presentis indicatiui singularis nũeri syllabam co. vt tepeo tepes tepesco. i. in horas/vel magis ac magis tepidus fio. sic albesco nigresco madesco. Quedam ab alijs verbis ꝙ neutris (improprie tamẽ) formãtur. non dicenda effectiua: sed ijs similia. Licet a quibusdã sic nũcupẽtur vt presentisco. i. presentio. concupisco. i. cupio. pertimesco. i. ptimeo. edormisco. i. edormio. presciscо. i. prescio. sic et rescisco/compesco/dispesco/suesco/quiesco/conquinisco hisco quod sigt proprie oscito. Item os ad loquendum aperire. Plau. Ne hiscere quidem audeo. Item patefieri. Ouid. Hiscere nãq; tibi terra neganda foret. hinc dehisco. Uirg. Que satis ima dehiscat terra mihi. Fathisco cũ aspiratione. i. abundanter aperior. Ambro. li. hexa. Plerũq; terra meridiane plage torretur ardoribus atq; estu soluta fathiscit. Fatisco sine aspiratione. i. deficio aut fatigor. Statius. Brachia iampridem cyclopum operosa fatiscunt. Formantur etiam a nominibus finalem vocalem mutando in esco: vt iuuenesco. i. iuuenis fio. senesco. i. senex fio. herbesco id

Tepesco. Presentisco.

Hisco. Fathisco. Fatisco.

est herbosus fio. dumesco. i. dumosus fio. sic syluesco/frōdesco/floresco &c. Repuerasco herbesco
tamen contra hanc regulam formatur. i. rursus puer fio. Ueterasco. i. vetustesco. hoc Repuerasco.
est vetus fio. Inueterasco valde in consuetudinem venio. Nigidius tamē sic distin= Ueterasco.
guit. Uetustescunt que vetustate deteriora fiunt. veterascūt q̄ meliora fiūt. Et quāq̄ Inueterasco.
hec interim confundatur: tamē venuste aliq̄s seruabitur. Politianus in prefatione
miscella. Si modo hec ipsa nō vetustescere adhuc. sed veterascere de integro possint.
Integrasco. i. integer fio. Teren. hoc malum integrascit.

Desyderatiua forma.

vt esurio desydero esse vel comedere. .i. primatiui.
Verbum quod signat desydero/cū sibi patris
vt edo es esum esu esurio.
Infinitiuo. de posteriore supino
esuriui.
Fit/rio coniuncta. quarti semper quoq; flexus.
esurio/parturio/nupturio. superius dicta.
Præteritisq; carent præter tria sicq; supinis.

Excipias scaturit scateo pro simplice sumptum.

Desyderatiuū verbum est quod a Prisciano meditatiuum vocatur/ et terminat in rio. vt esurio/nupturio & parturio. Et per infinitiuū sui primatiui/ & v̄bū cupio explanatur. estq̄ cōiugationis quarte/sine preteritis & supinis. vt in quarta ꝯiugatiōe ostensum est. vt esurio. i. cupio esse vel comedere. Nec vllo modo meditatiua vocari possunt. Scaturio excipitur/ q̄d licet sit in voce desyderatiuum/ in fictione ꝑ primatiua scateo. q̄d idem q̄d emano/erūpo/ebullio siḡt. Hiero. In sepulchro eius non nisi manna inuenitur: quod et scaturire cernitur. Amaturio aūt lecturio dicturio cum amasco et legisco/ quib⁹ placent relinquimus. Ipsa quidē ceteraq̄ eiusmodi nisi apd̄ anthores probatos inueniantur. non in gregem desyderatiuorum et effectiuorum ascribenda censemus.

Esurio
Scaturio

Motiua.

Motiuum verbum quod signat eo atq; gerundum/

Primati/iuncta ad, sic fit. mutetur in esso/

Is. de persona præsentis rite secunda

Hinc deme accerso viso arcesso atq; lacesso.

Uerbū motiuū q̄d in so terminatū per gerundiū sui primatiui/cū prepositione ad/ & v̄bū eo/is. aut synonymū explicatur. Estq̄ coniugationis tertie/ & formatur a scd̄a ꝑsona presentis indicatiui. is syllaba mutata in esso. vt a capio capis capesso. i. eo ad capiendū. Facesso. i. eo ad faciendum. Demūtur hec que hanc formā nō sequūtur. accerso et arcesso eiusdem fictionis. pro eo ad vocandum. Terenti. Obstetricē accerso. Fit aūt accerso ab accio. is. iui. Arcesso ab arcio q̄d idē est. cū apud antiquos (vt Priscianus inquit) ar/pro ad poni cōsueuerit. vt aruenas/ aruolare dicētes. ꝑ aduenas/ aduolare. Unde ostenditur recte arcesso dici ab arcio/ q̄d nos accio dicimus. apud Uirg. tamē li. iiij. geor. ꝑ attraho ponitur. hinc pecudes armenta viros gen⁹ omne ferarum. Quemq̄ sibi tenuis nascentum accessere vitas. Quanq̄ & arcesso ab arcio ꝑ accuso s̄m quosdam esse possit. Salustius in iugur. Quo facilius iudicio regis Stauri/et reliquorum: quos pecunie capte arcessebant: delicta patefierent. Similiter vi=

Capesso.
Facesso
Accerso
Arcesso.

Viso. so/is. a video. i. eo ad videndũ. Teren. in hecy. Non visam vxorem Pamphili cũ in proximo sit egra. Idem in an. Id viso. tune: an illi insaniant: Ponitur etiã pro videre. Idem in phor. Vultis ne eamus visere. Inde reuiso/prouiso/inuiso/ꝛ visito frequẽtatiuũ. Et lacesso/is. a lacero. i. eo ad lacerandũ vel prouoco. Salu. Pridie legiones in monte positas lacessiuit. Virg. Efficiam post hac ne quenꝗ voce lacessas.

Lacesso.

Imitatiua.

Est imitatiuum/ quod signat patrem imitari

I patris iungas zo vel so. quædam & in or dant.

Patrisso. Matrisso. Vulpisso. Atticisso. Grecisso. Philosophor. Po[...]

Verbũ imitatiuũ est quod signat patrem imitor. ꝛ imitationẽ sui primitiui signi. vt patrizo/vel patrisso paternos mores imitor. Terẽ. in adel. Laudo te Ctesipho patrizas. abi/te virũ iudico. Matrisso/as. matrẽ imitor. Vulpisso vel vulpizo. vulpinas fraudes imitor. Atticisso attice loquor. Plau. Non atticissat/sed sicilissat. Grecisso/as. grecos imitor. Et formatur a primo casu primatiui in i/ adiuncta zo / vel sso. vt a patri patrizo vel patrisso. Quedam formãtur in or. vt philosophor/pharis. philosophos imitor. et poetor/aris. i. in poetica exerceo/siue poetã ago. Enni⁹. Nunꝗ poetor: nisi podager.

Diminutiua.

to syppe. to chat.
vt sorbeo/es. sorbillo. garryo/ys. garrulo.

Diminuens, is, & es, in ulo mutant vel in illo.

Præsenti patris: sensum patris minuitq;

to rebuke. to deceyue.

Est primi flexus, deme hinc sugillo cauillo

to go assaute. to tycle. to syppe.

Et catulo quarti/ tituloq; titillo pitisso.

Sorbillo. Garrulo. Sugillo.

Diminutiuũ verbũ est quod in ulo vel in illo finitũ: sui primatiui diminutionẽ importat. vt sorbillo/as. parũ sorbeo. Et formatur a scđa persona presentis indicatiui/ mutando is vel es in ulo vel in illo. ꝛ est prime cõiugationis. vt a garryo/ys. garrulo/las. i. parũ garryo. Teren. in adel. Et cyathos sorbillans paulatim hunc producã diem. Ab hac forma excipiuntur hec. Sugillo/as. qđ licet a sugendo ducatur: signat tñ ex percussu carnem maculo: q succus/hoc est liuor deducatur. Inde sugillatus. i. percussione maculatus liuore. Plinius li. xxvij. Caseus recens cum melle sugillata emẽdat. Interdũ sugillare est deridere/detrahere/accusare/reprehendere. Liui. Legati grauiter ferentes se sugillatos esse. Hiero. in pfatione pentatheuci. Qui me asserunt in. lxx. interpretũ sugillatione noua p veterib⁹ cudere: nõ dãno ꝛc. Cauillo/as. ꝛ cauillor/aris. deponẽs: quanꝗ a caluo/is. dicatur. signt tamẽ fallacia aut dolo vtor. Caullationẽ Cicero de oratore li. ij. accipit pro generali quodã facetiarũ gñe. tanꝗ scommate faceto ꝛ cauillo dicaculo/ vbi inquit. Duo sunt facetiarũ genera. Alterũ equaliter in omni sermone fusum. Alterum peracutum et breue. Superior cauillatio/ altera dicacitas nominata est. Catulo/is/ire. est gestire et coitũ maris appetere Plau. Quin meam; vxorem vidi catulientem. Titulo/as. est titulũ impono. Hiero. in prologo super psal. Sciendũ est. c. l. psalmos Dauid cecinisse/ cũ⁹ius aliorũ noib⁹ titulentur. Titillo/as. est per blandimenta ingero/prouoco/commoueo. vt fit cum quis carnis pruritum sentit. Lactan. li. vj. his blãdimẽtis/ꝛ suauitatibus titillat animas Item pitisso/as. qđ signtione diminutiuum est: sed non voce. ꝛ signt parũ gusto. Teren. Pitissando modo mihi quid vini assumpsit.

Cauillo. Cauillatio. Catulo. Titulo. Titillo. Pitisso.

Apparitiua.

Apparere notans/cum vocali præeunte
vt albeo/es.albico/cas.
S in ico vertit præsenti tempore patris
.i.albeo manifeste/vel aperte.
Est primi flexus/patris actum signat aperte.

¶Apparitiuũ verbum est/qđ in ico terminatũ sui primitiui actum manifeste sig͞t et formatur a secunda persona presentis temporis indicatiui. s litera cum vocali preeunte/mutatis in ico. vt albeo/es.albico/cas.i.manifeste albeo. Fodio/is.fodico/cas.i.manifeste fodio. Uellico.aperte vello. Nutrico.nutrio cum ceteris. Albico. Fodico Uellico. Nutrico.

¶De formatione participiorum.

¶De participijs præsentis in ens & ans.

Participans præsens/de imperfecto bene formes
vt amabam amans/docebam docens/loquebar loquens.
Præterito,si bam/vel bar mutaris in ns.

¶Exceptio.

qđ facit ambiens.entis.
Hinc tamen excipies(dempto ambio)eo queo nata.
vt adibam adiens adeuntis.adeundi/do/dũ.inquiens/euntis/eundi/do/dũ.
Quæ per iens/genitum per euntis/eundo gerundum
Donant.& præsens/absens de absum/quoq; præsum.

¶De participijs præteriti temporis & prioris futuri.

temporis.
Præteriti,sic participans formato,supino
vt a doctu doctus. a doctu docturus.
V si coniungas s/rus participansq; futuri

¶Exceptio.

a morior qđ moritum in supino. ab orior qđ ortum facit.
Mortuus hinc tollas moriturus sic oriturus.
a fuo futũ antiquo. verba que faciunt utum ꝭm quosdam.
Fio futurus,& ex utum quędam per iturus
Sic nosco ignosco,tamen ignoturus habetur.

¶Priscianus docet quedã esse verba in utum supina formantia: quorũ participia futuri formant ꝑ iturus/& verbalia in itio. vt argutũ arguiturus. tutũ tuitur⁹. sputum sputurus. plutũ pluiturus. Sal. in histo. Quos aduersum multi ex Bythinia volentes occurrere/falsum filium arguituri. Sed tuiturus videtur potius a tuitũ/ quod aliquando a tueor ducitur. Similiter nosco facit nosciturus. sed(vt Ninnita censet)a noscitum antiquo supino. Itidẽ ignosco ꝭm Pisonẽ frugi li.ii.anna. ignosciturus. vbi dicit. Quocunq; deliquisset/ignosciturũ affirmabat. habetur & ignoturus ꝭm regulam Cice. in Cato. Ignoturum alteri qđ patrem/alteri qđ tutorẽ secutus est. Cato li.v.origi. Quod eorũ nemo mihi ignoturus est. Arguiturus Tuiturus Nosciturus Ignosciturus Ignoturus

¶De participijs posterioris futuri in dus.

In dus participans formes ex participante.

vt amantis. amandus.

Præsentis, geniti si tis mutaueris in dus.

¶ Formatio verbalium nominum in or, us, io, ura, & trix.

Ex u / conficies in posteriore supino
Verbale or, simul us, vel io, iungatur & ura.
Ex tor trix formes, tamen ex sor rarius exit.

Cultor. Cultus. Accessus. Luxus. Accessio. Connexio. Cultura. Cultrix. tonstrix. assistrix. Possestrix.

¶ Verbalia in or/us/io/ura/ & trix. formantur a posteriore supino. hac litera u mutata in or. vt cultor/defensor. In us. vt cultus. i. ornatus. accessus. i. aditus. luxus. i. libido. In io. vt lectio. accessio. i. incrementum. connexio. i. vnio siue colligatio. In ura. vt cultura. i. ornamentum. aliquando est terre aratio/cum agri iuncta. vt agricultura. In trix non formantur a verbalibus in tor/versa in trix. vt a cultor cultrix. victor victrix. Pauciora sunt verbalia in trix a verbalibus in sor. sed sunt pleraque in sor (vt diximus in de generibus) colis duorum. leguntur tamen apud probos tonstrix/assistrix/ & possestrix.

¶ Exceptio.

Quod dat itum vel ctum cum c. verbum quoque primæ
Atio verbali. sic participante futuri
Aturus præbet. demas seco sectio formans
Atque secatio quod rarum est. hinc consule Vallam.
Dant in itor vel itus. legitur sed raro domator.

Donatio. Sonaturus. sectio. secatio Domitor. Cubitor. Domitus Cubitus.

¶ Verba prime coniugationis/que itum vel ctum cum c/in supino faciunt. verbale in atio potius quam in itio. et participium prioris futuri in aturus potius quam in iturus. vt sonatio sonaturus. plicatio plicaturus &c. Demas hinc sectio a seco/quod aliquando licet rarius) secatio format. author est Valla. Format verbalia potius in itor & itus/quam in ator & atus. vt domitor/cubitor/domitus/cubitus. Tibul. solus dixit li. iiij. Te duce non alias conuersus terga domator Colu. li. vij. Cubitorem bouem appellat qui sepe discumbit ex perui icaci contumacia. Hiero. li. can. Cum rex esset in accubitu suo. Pli. tamen dt. In cubatu omnia tonuerit: ola peremit. Idem. D. omitura boum. Ouid. de tristibus. Qui modo de tetrico referas domitore chimere. Sunt qui dicunt hec verba olim fuisse tertie. et ideo in itor et itio & iturus (licet rarius) reperiuntur.

¶ Annotatio de imperatiui modi formatione in qua sæpius oberrare solent grammatistæ.

¶ Ama/doce/audi. ab amas/doces/audis. ablata s litera. Lege a legis. ablata s litera/ et i in e versa. Dicimus tamen fac/duc/fer &c. vt patebit. In tertia persona presentis imperatiui. amet ab amo/o versa in et. legat a lego/o versa in at. doceat/audiat ab doceo audio. o versa in at. Prima pluralis a tertia singulari/t litera versa in mus. vt amemus doceamus legamus audiamus. que etiam sunt voces futuri optatiui. Tertia pluralis a tertia singulari/n litera ante t interposita. vt ament doceant legant audiant Secunda pluralis a secunda singulari/addita te. vt amate/docete/audite. Legite tamen a lege e in i versa. Prima & tertia futuri a secunda presentis imperatiui. addita to syllaba. vt amato doceto audito. legito tamen a lege/e in i versa. Secunda pluralis a secunda singulari/addita te syllaba. vt amatote docetote legitote auditote. Tertia pluralis a tertia presentis indicatiui. addita o litera. vt amanto docento legunto audiunto. Antiqua sunt amantote docetote legitote auditote apud doctos.

¶ De formatione imperatiui modi passiuæ vocis.

¶ Secunda presentis imperatiui passiui formatur a secunda actiui. addita re syllaba. vt ama-

re docere legere audire. q eedem fiunt voces infinitiui actiue vocis. Tertia tā singularis q̄ pluralis fiunt a tertijs actiuo4 addita ur. vt ametur amētur. docetur doceantur. legatur legātur. audiatur audiantur. Prima p̄ralis a prima actiuo4 a in r versa. vt amemur doceamur legamur audiamur. Scd̄a p̄ralis a secunda pluralis actiuo4ū. te versa in mini. vt amamini docemini legimini audimini. Scd̄a 7 tertia futuri passiui a secūda 7 tertia actiui. addita r lr̄a. vt amator docetor legitor auditor. Prima pluralis futuri. eedem cū p̄senti. Secūda p̄ralis a scd̄a p̄sentis. i. finali versa in or. vt amaminor doceminor legiminor audiminor.

¶ De defectiuis verbis & anomalis.

Confit confieri. suffit suffire leguntur.

Defit defieri tantum sic infit in vsu.

Confit cōfieri. p cōficitur cōfici. et suffit suffire/ p suffumigo: in vsu sunt apud authores. Macrobius. Oportet diem d' ex quadrantib' cōfit intercalare. Virg. iiij. Cōfieri possit paucis aduerte docebo. Idē. At suffire thymo cerasq; incidere manes. — Confit.

Defit et defieri/ p deest et deesse. et infit. p dicere incipit/ 7 pro incipit in vsu reperiuntur. in reliquis vocibus deficiunt apud recentiores. Virg. Lac mihi non estate nouum/ nec frigore defit. Terē. in Hecy. Nihil apud me tibi defieri patiar. Priscian' dicit defio in loco passiui deficio haberc. sed sine teste. Liuius li. j. Cum ita Tullus infit. i. dicere incipit. — Defit.

Ista forem, res, ret, rent, cum sibi compositiuis

Sunt optatiui coniunctiui quoq; voces.

Infinitiui fore temporis estq; futuri.

Cōposita a forem sunt ista. afforem. i. adessem. cōforem. i. simul essem. Virg. Atq; vtinam rex ille afforet Aeneas. Teren. Spero cōfore. i. cōuentre vel cōcordes esse/ vel simul fore. Defore. i. defuturū esse. Silli. Promittitq; viris nulli se defore testem. Profore. i. prodesse. Horatius. Que nocuere sequar/ fugiam que profore credam. Abfore id est abfuturum esse. Sumitur tamen aliquādo forem pro essem. et similiter sua cōposita. — Forem Afforem. Conforem Defore. Profore. Abfore.

Faxo dat faxis faxit. pluraleq; faxint.

.i. indicatiui.

Pro faciam/ primi estq; modi vox illa futuri.

Sic faxim flectes optatiuiq; futuro.

Dic subiunctiui præsenti tempore faxim.

Teren. Faxo iam hic aderit. i. faciam. Liui. Qd̄ faxitis deū velim fortunare. Cicero de se. Nemo me lachrymis decoret ne funera faxit. Teren. in Heau. Vtinā dij ita faxint. Plautus. Verbum caue faxis. — Faxo.

Flecte modi primi sic optantisq; futuro

Ausim sic ausis ausit tantum simul ausint.

Liui. li. j. Nec si sciam dicere ausim. i. audebo. Festus dicit ausis pro audeas. Ouidi' meta. vj. Et nihil est quod non inopino captus amore ausit. — Ausim. Ausis.

Præsenti salue & saluete modi imperialis.

Salueto flectas & saluetote futuro,

Infinitiui præsens saluere dabitq;

Atq; modo simili variabis aueq; valeq;

Saluebis Cicero, valeant Terentius inquit.

Cice. ad Atticū. Saluebis a meo Cicerone. Lectū est apud antiquos salueo/ salueat et salueant. vt plautus in truculento. Terentius. Valeant qui inter nos dissidium — Salueo.

Aue. Uale. Salue.

volunt. Idem. Iubeo te saluere. Dicimus Aue ipsi venientes. etiã aduenienti. Dicimus vale/ & aliquando salue recedẽti. Et dr̃ aue ab aueo/es. i. cupio. et pre nimia cupiditate gaudeo. vt sit Aue gaude et letare. Non aũt dicitur ab a. i. sine. et interiectione. veh: vt barbari quidam censent. Martia. Iam satis est non vis apher auere. vale. Idem. Mane tibi pro me discet auere liber.

Aio.

Prȩsenti aio & ais, simul ait format & aiunt,
Imperfecto aiebam, cunctis cum socijs, & aisti
Perfecto, vel aistis, ai modo & imperitãti,
Optatiui aias iat, iamus iantq; futuro,
Aiens participi. sed cȩtera non parit vsus.

¶ Gel. li. xvi. Siue aias/ siue neges: herebis in capt one. Augu. dixit aisti. et aistis vos adijcientis in malo aistis. Plau. Uel ai/ vel nega. Cice. de fi. bo. Quasi ego curẽ quod ille aiat/ aut neget. Priscia. aiamus dixit li. primo constructionũ. Sabellic⁹ arbitratur legendũ esse apud Catullũ aite pro dicite. Apu. vi. meta. Sic aiens crystallo dedolatum vasculum tradidit. Cicero in Topi. Contraria aientibus inquit.

Præsenti tantum cedo dic cedite imperitantis.

Cedo.

¶ Cedo cuius prima corripitur est vox tantum imperatiui pro dic vel da format cedite pro dicite/ vel date. Teren. in Eunu. Quid factum est/ cedo. Idem in phormio. Tu mihi argẽtum cedo. Cedite rarius: nisi apud Plautum. pro quo vetustissimi cette protulerũt: teste Marcello. Ennius in medea. Saluete optima corpora: cete manus vestras/ measq; accipite.

Flecte diunt pro dent optatiuiq; futuro.

¶ Diunt poeticum/ vox sola futuri optatiui. a quo perdiũt apud Terẽtium nõ rarũ Dij tibi exitium diunt. in Andria. Alibi in Eunucho. vt omnes dii deeq; eum perdiunt.

Gignit ouat vel ouans & ouatio cȩtera raro.
Et licet aduerbum visum, verbum dat amabo.

Ouat. Ouãs. Ouatio Ouo/ as: Amabo.

¶ Ouat Phocas solum ponit tertie persone defectiuũ: cuius participium ouans/ & verbale ouatio. i. paruus triumphus. reliqua parũ sunt in vsu. Licet aliqui dicant ouo/ as/ at &c. Parce tamen vtendum est. q apud authores rarũ. Ouat. i. letatur. gaudium vociferãdo vel canendo mõstrat. Amabo (authore Nonio) integrũ est quia deducitur ab amo/ ae. Nec est ꝓprie aduerbium vel interiectio. licet vtriusq; vicem blandiendi fungi videatur. Regit enim post se actiuũ casum. vt amo. & penul. producit semper. comicis valde familiare. Cicero li. secundo epistolarũ. Amabo te cura et cogita.

Quattuor hȩc odi memini cæpi quoq; noui
.i. indicatiui.
Præterito ptimi variato modi reliquisq;
Temporibus ductis ab eo: sensum retinebunt
Voceq; præteriti, præsentis prȩteritiq;
Flecte memento modiq; futuro / tote secundi
A cȩpi cȩptus deducitur, osus ab odi.

Odi.

Odi. i. odio prosequor. frequens (odio/ is. rarius apud ethnicos) sm̃ q̃sda vox est pre

teriti ⁊ sensum habet presentis imperfecti ⁊ preteriti .i. odio odiebam odiui. et inde osus et osurus/et osor. Cice. tamen odio/is. est vsus .li. de oratore. Aut odiaut aut diligant. Seneca de virtu. Neminē odias. Hiero. in ps. Odiui omnem viā iniquitatis. Osus. Perosus
Ab osus participio perosus et erosus/quorū verba perodi ⁊ exodi .exoleuerūt. Plau. Inimicos osa sum. Uirg. Si nō dū exosus ad vnū troianos. Naso. Ille perosus opes.
Cœpi cū œ diphthōgo a cœpio antiquo p incipio. qđ apud antiquos in vsu erat. Cœpi.
Teren. in adel. Sex totis mensibus obfecissem quā hic cœperet. Cato. Cœpiam seditiosa verba loqui. Nunc preterito eius pro presenti vtimur. cū deductis ceperam/perim/pissem/ro/pisse/ceptum ire. Et cœptum/ti. qđ est principiū. Oui. Dii ceptis aspirate meis. Cæpi cum æ diphthongo est preteritum solum a capio. vnde captus participium. sed a cœpi cœptus.

Quæsumus a quæso, sed quæsit quæsere raro.

Queso vox presentis indicatiui dat solū quesum⁹ pro rogo ⁊ rogamus. cetera exoleuerunt. Politian⁹/quesimus per i/scribit. Olim enim integrū fuit queso/sis/quesiui/quesitū vel quesum. author est Niniuita. Infinitiuū quesere. Queso.

Inquio siue inquam præsenti quis quit iuntq;.
Perfecto inquisti simul inquit, sicq; futuro
Format ies vel iet, modo & inque, iatq; secundo
Inquiat optantis tantum deflecte futuro.
Participans dat iens/nec in vsu plura reperta.

Cice. de se. Ne inquit et inquā sepius interponerentur. Cice. de ora. li. ij. Aucupari verba oportebit/inquio vt ea que sunt frigidiora vitemus. Persius. Hoc iuuat hic inquis/vero quisq̄ faxit oletū. Iuue. Quādo artib⁹ inquit honestus. Cice. in Uerrē. Ubi sunt Pamphile inquiunt scyphi. Idē scđo de ora. Tu vero inquisti molestus nō eris. Inquies inquiet inquā. apud Boe. frequēter occurrēt. Inquam etiam interdū sigt dixi. Teren. Ab te emittere inuitū eā inque. Cice. in. iiij. ad herē. Quid eni tibi vis aliquis inquiat. Plau. in aulu. Ita dij faxint inquito.

Sodes/pro si audes. capesis sic/pro cape si vis.
Sultis/si vultis. sis si vis. iunge apage(&)sis
Pro remoue si vis. voces sunt imperitantis.

His defectiuis vtūtur poete. ⁊ comici presertim/⁊ interdū alij ad vitandū arrogātiā. qr superbū foret maiorib⁹ imperare. Et qr crebra sunt nō opus erit testimonijs. Apagesis peñ. cor. sigt abduc/vel remoue si vis fm Niniuitā. caue si vis. Apu. Apagesis iā cruentos deos. Metri causa interposuit et/syllabicon per Tmesim.

Noctescit ningit lucessit sicq; diescit.
Atq; gelat ternæ hæc impersonalia vocis.

Hec impesonalia(authore Phoca)carent futuro imperatiui/gerundijs/et participijs.

Annotatio.

Explicit et explicitūt solus Alexander ponit/que a probis authorib⁹ censent barbara. Nam latini dicunt/liber est explicitus/aut finitur. Martia. in apophor. Uersibus explicitum est omne duobus opus.

Annotatio de antiquis.

Si quis oēm antiquitatē diligēter pscrutari vellet multo plura inueniret anomala ⁊ eclyptica. vt excessis p excedas. irritassis pro irrites. prohibessis p prohibeas/locassis p locaueris. dias pro des. credius pro credas. supplicassis pro supplices. negassis pro neges. taxis pro tangas. adassint pro adigant. sine numero id genus alia sunt apud Plautum et vetustissimos. vt viiet p veniat. Plautus. Dij te seruassint.

Idem. Id Iuppiter prohibessit. Teren. Caue quoq; ex isthoc excessis loco. pro excedas. Varro. Caue mesi taxis librum. Que omnia sunt fugienda nobis.

Dor der for furo fer / simplex nunc abdicat vsus.

¶ Hec simplicia dor et der passiuu a do das. for faris. furo .i. insanio. fer a for faris. in coniunctiuo non sunt in vsu. sed in cõpositione vsitantur. vt pessundor. affor.

¶ De verbis apocopen patientibus.

Dic duc fac & fer / dico duco facio fert
Donant cum natis. facio formant fice nata.

¶ Hec quattuor verba patiuntur apocopen in scda singulari imperatiui modi tm. nã in plali integrã seruãt formã. vt a dic dicite. duc ducite. fac facite. excepto hoc verbo fer a fero qd facit ferte. Similiter eorũ cõposita eandẽ apocopen patiunt. vt adduc adducite. pter facio cõposita q integram seruãt formã. vt efficio effice. cõfice.

¶ De verbis syncopen patientibus.

vt amaui.
Verbis quæ primi flexus ui præterito dant
vt amasti pro amauisti. amastis pro amauistis.
Præterito numeri persona vtriusq; secunda
vt amarunt pro amauerunt.
(Vi dempto) & terna plurali syncopa fiat,
vt amaram / amassem / amarim / amaro / amasse. in oibus personis.
Temporibus reliquis ab eo ductis fit vbiuis.
vt cupiui / audiui.
Verbis quæ terni aut quarti iui præterito dant
vt cupij / audij. in oibus personis vtriusq; numeri.
Præterito (subtracto u) syncopa fiet vbiq;
cuperam. issem. rim. ro. isse. audieram / issem / erim / ero / isse.
Temporibus cunctis ab eo reliquis quoq; ductis
triui. siui.
Syncopa non fiet quando bissyllaba vox est.
a scio. a noui. a flo. a fleo.
Ni scisti nosti flasti flesti. tamen isti
Martialis. Equora per scylle magnus comes exulis isti.
Pro iuisti legitur, dixti generis reliqua eius
Teren. Hui dixti pulcre.
Quandoq; inuenies vsurpauisse poetas.

¶ De verbis anomalis.

Verbum anomalũ vel anorme / est qd cõtra alioꝝ regulã formatur. vt Sum / es / fui. Sum sic declinatur. Sum es est. plali sumus estis sunt. Impfecto erã eras rc. Per-
Fuo. fecto fui fuisti rc. cũ ductis fuerã erim / issem / ero / isse. habet pteritũ ab antiquissimo verbo fuo / is. i. sum es. Cui9 adhuc aliqua reperiunt apud Plau. r ipm etiã Virg. enei. xi. Tros rutulusve fuat nullo discrimine habebo. Plau. in am. Ne quisq; tam audax fuat homo. Idẽ in cap. Caueto mirat9 fuas. Futuro ero eris rc. Impatiuo modo sis
Site. vel es sit. Plali simus sitis vel estis (aliqñ site) sint. Ter. in an. Bono aio es. Virg. huc ades o formose puer. Plau. in Curcu. Site mihi volẽtes ppitie. sed exoleuit. Futuro esto. plali simus estote sunto. Optatiuo essem esses. rc. Futuro optatiui. r presenti piunctiui sim sis rc. Infinitiuo presenti esse. pfecti fuisse. Futuro futurus. Ens in vsu doctorum non est. a dialecticis vsitatũ. Sum caret gerundijs r supinis. Poteus nos-

men est. participia vero presens ⁊ absens. Cetera cõposita carent gerũdijs/partici=
pijs et supinis. ¶ Adsum ades adest. adsumus adestis adsunt. Aderã. Affui. Affue= Adsum.
ram. Adero. Imperatiuo adsis vel ades (non assis) Sic prosum ꝓdes ꝓdest. ⁊c. ꝓfui
⁊c. Possum potes potest. possumus potestis possunt. poterã/potui/potero. Ueteres
dicebant potessim/potessem ⁊c. ꝓ possim possem. Et potestur poteratur possetur. ꝓ
potest poterat posset. his et sĩilibus scatet Plau. Celius cum suis cõtemporaneis. Re
liqua cõposita declinãtur vt sum. ¶ Uolo vis vult. pl'ali volumus vultis volũt. Im=
ꝑfecto volebã. bas. bat. ⁊c. Perfecto volui. isti. ⁊c. cũ suis deductis. vt voluerã. erim.
voluissem. voluero. Futuro volam. lees. ⁊c. Imperatiuo caret. q: voluntas est libera/
neq₃ imperari potest. Licet Diomedes dixit. volito. tote. Alii. fac velis. non sunt in
vsu. Opta. etiã vellem. les. ⁊c. que voces sunt imperfectiui. subiũctiui. i. futuro opta=
tiui velim. lis. ⁊c. Infinitiuo velle. Supino et gerũdijs caret. teste Phoca. Licet ali=
qui (nullo authore) dicant volitum voliturus. Malo.
Malo mauis mauult. pl'ali malimus mauultis malunt. Impfecti malebã. Perfecti
malui. cũ deductis maluerã/maluerim/maluissem/maluero. futuro malem. les. ⁊c.
Quin. li. j. Qui grecã figurã: non latine. sed citra reprehensionẽ loquetur. Impatiuo
caret. Opta. malem/maluerim/maluissem/malim. Cõiũ. malim. mallẽ. rim. luisse.
ero. Infiñ. malle/maluisse. ceteris caret. Leges apud vetustissimos nõ imitãda ma=
uelim ⁊ mauellem. Plau. in aulu. Mori sese mauolet. Idem i amphi. Experiri isthuc
mauellem. ¶ Nolo siliter inflectitur. Nolo nõuis/nõuult. nolimus/nõuultis/nolunt.
Imperfecto nolebam. preteritoperfecto nolui/nolueram. cũ aliis deductis. vt nolue Nolo
rim luissem ero. luisse. Futuro nolam. les. ⁊c. Impatiuo noli nolite. Futuro nolito/
tote. optatiuo nollem/noluerim/luissem. futuro nolim. Coniũ. nolim. nollẽ. erim. lu=
isse/ero. Infinitiuo nolle. noluisse. reliqua non sunt in vsu.
Fio (. i. efficior) fis fit in more quarte cõiugationis: irregulariter tamẽ. Preterito fa
ctus sum cũ deductis tẽporib⁹. Impatiuo caret. vl'bm quosdã mutuat a futuro opta
tiui fias fiat ⁊c. Nam si fite et fitote raro (nisi apud antiquos) legũtur. vt apud Plau.
⁊ Catonẽ. Ueteres fitur/⁊ facitur/⁊ facessetur: ⁊ alia multa dixere (vt ꝓbat Priscia=
nus) q̃ exoleuerunt. in reliquis fio per quartã coniugationẽ declinatur. Eo. Queo
Eo et queo per quartã coniugationem. ⁊ nihil anomalũ habent: nisi ibam quibã. ibo
quibo. ⁊ in quibusdã tẽporib⁹. vt ꝓsonis secundã vocalẽ pro tertia. Ut eo/is/it. pl'ali
imus/itis/eunt. Impfecti ibam. ꝑfecti iui. cũ aliis deductis iuerã. issem. rim. ro. isse.
Futuro eam ies iet ⁊c. sed vsitatius ibo/bis. ⁊c. Quanq₃ antiqui illud futurũ in ibo
enunciauere. iã tamen exoleuit: nisi in ibo et quibo. Cecilius. audibis male/si male
dicis mihi. Proper. Lenibunt tacito vulnera nostra sono. Apud Plau. est frequens.
Impatiuo I eat. eamus ite eant. Futuro ito eam⁹ itote eunto. Opta. irem/iuerim/
iuissem/eam. Coniun. eã/irẽ/iuerim/iuissem/iuero. Infinitiuo ire/iuisse/iturũ esse/
Gerundia eundi do dum. Supi. itum itu. Participia iens iturus. Sic et queo varia
tur. Cuius gerundia nõ legimus/sed nec a veneo participia.
Edo es est. pl'ali edimus editis edũt. Edebã. edi. ederã. edã. Impa. es vel ede edat. Edo. es/vel ede.
Pl'ali edamus este vel edite edãt. Futuro esto vel edito. pl'ali edam⁹ estote vel edi=
tote edunto vel tote. Opta. essem. ederim edissem. edã. Coniũ. edam. essem. ederim
edissem. edero. Infi. esse. edisse. esurũ esse/Gerun. edendi do dũ. Supi. esum/su. rari⁹
estũ estu. Parti. edẽs esurus vel estur⁹. Passiuũ eius regulare est. nisi q₃ estur ꝓ edit Estur.
vr. Cõposita eius eandẽ sequunt formã ꝑin quosdã. vt comedo comes comest. Exedo Comest.
exes exest. Uirg. iiij. eneid. Quid delubra iuuãt: est mollis flamma medullas. est ꝓ Exest.
edit. Idẽ. j. geor. Ut mala culmos esset rubigo. esset pro comederet. Plaut⁹ in milite.
Es bibe. es. i. comede. Marti. Si vis esse satur/nr̃m potes esse papũ. Qui. j. de põto.
Estur vt occulta vitiata putredine nauis. Plau. Ueniet senex quem absentẽ comes.
Cice. ꝓ hortẽ. q̃ sepe ipse comest. Idẽ. Egritudo lacerat/⁊ exest mentẽ. Pli. Comesse
fetus suib⁹ nõ est ꝓdigiũ. Cice. ꝓ Sextio. et bona solus comesset. Idẽ ꝓ L. Flacco. q̃si
bona comesse Rome nõ liceret. Apd veteres edo regularit declinabat. teste Seruio.
sup illud. v. enei. Nõ media de gẽte phrygũ exedisse/nephãdis. vbi etiã dt es a sum
corripi/ab edo ꝓduci. Hiero. in sacris q₃q₃ vetustã cõiugationẽ imitat. vt in illo. q̃s
plãtat vineã ⁊ de fructu eius nõ edit. alibi. Uincẽti dabo edere de ligno vite. Seruio
cõsentit Diomedes. vñ melt⁹ dicem⁹. Comedo comes/q̃₃ comedo comedis.

De iis verbis q̃ in prima ꝓsona dupliciter efferũtur/⁊ idem signt.

.s.cõiugationis. vt dureo.denseo.
Sunt duro & denſo primæ, per eoq; secundæ.
.s.paſſiua.
Sunt primæ actiua hęc, quando ſunt neutra ſecundæ.
.i.cõgrego. .s.cõiugationis. to vnyte or knyt togyder.
Eſt vno primæ, ſed crebrius vnio quartæ.

De verbis tã primę q̃ tertię cõiugationis ĩ prima pſona cõfuſis/in ſignificatione diuerſis.

.i.cõiugationis.
Primi nunc flexus ſunt iſthęc, nunc quoq; terni.
las(to call) das(to cõmaũde) las(to ſpeke to) ras(to locke) das(to laye a grundwarke)
lis(to dryue) dis(to ete or chue) lis(to dryue) ris(to ſowe). dis(to powre).
Appello mando compello ſic ſero fundo
to ſaye. to dedycate. to wyll.
Dic dico dicis, dico ſicq; dicas. volo viſq;
to flye. to bequethe. to rede.
Dic volo ſicq; volas. lego legas, lego giſq;.
Eſto lauo primæ, ternæ quandoq; repertum.
Lauo. Dic pinſo pinſis. legitur pinſas quoq; raro.
Lauo olim erat terne. Hora. Phebe qui tanto lauis amne crines. Idem. Ora manusq; tua lauimus Feronia lympha. Similiter pinſo nunc tertie. olim erat prime. Calphurnius. Dicitur & nigrũ pinſare legumine panem.
Sedo per ſ/primæ. cedo per c/quoq; ternæ.

De ijs q̃ ſunt tam ſecũdæ q̃ tertiæ cõiugationis.

Nunc terni flexus, nunc ſunt hęc verba ſecundi.
et tergeo. caueo. ſtrideo. fulgeo. to be hote.
Tergo cauo ſtrido ſic fulgo ferbeo ferbo
conniueo. excelleo. ſorbeo. oleo. frigeo.
Conniuo excello ſorbo iungas olo frigo.
Vngo deflectes vngis ſimul vnguo dat vnguis.

De ijs quę confuſum habent præteritum.

Præteritum retinent confuſum quæ comitantur.
Paſco pauet paui dant, creſco cernoq; creui.
Pendeo pendo pependi, tendeo tendo tetendi.
Mulceo mulgeo mulſi, luceo lugeo luxi.
Vult acet ac acuit acui, pateo patiorq;
Et pandor paſſus, frigo cum frigeo frixi.
Verſus formabunt ambo verror quoq; vertor.

Finis.

Londini in ędibus VVinãdi de VVorde. xxiiij. ſupra ſeſquimilleſimũ noſtrę redemptionis anno.

¶ De heteroclitis Nominibus.

¶ Grammaticæ VVhitintonianæ Liber tertius de nominum heteroclisi.

Rober. VV. tetrastichō ad lectorē.
Protheos vt possis varios dinoscere vultus,
Tyresiæ sexus ambiguosq; senis.
Salmacidos ne vndis coeant heteroclita mixta.
Hoc vvhititoni voluito lector opꝰ

¶ Eiusdem distichon in Zoilū.
Cornua Rhinoceros, dentē ni Zoile ponas.
Sanguinolenta feret tela Hecatebeletes.

